

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 1T/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9515100076
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Klemanič
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2015:9515100076.9

Rozhodnutie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Klemaniča a členov senátu JUDr. Jána Buvalu a JUDr. Igora Králika, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému U. M. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. septembra 2015, takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný U. M., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., N. XXXX/X, t. č. vo väzbe v ÚVV D.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o

v skutku č. 1)

- zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona,

v skutku č. 2)

- z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného zákona účinného do 30. 11. 2000 spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2000,

v skutku č. 3)

- z účastníctva podľa § 10 ods. 1 písm. c) Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003 k trestnému činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. i), písm. j) Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003 spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003,

v skutku č. 4)

- zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona,
- z obzvlášť závažného zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona

p r e t o , ž e

1) minimálne od roku 1997 až do súčasnosti, najmä na území Bratislavy a v západnej časti Slovenskej republiky, pôsobí zločinecká skupina, ktorej členovia sa označujú ako „Sýkorovci“ a konajú koordinovane za účelom získavania najmä majetkového prospechu, za tým účelom páchajú rôznu trestnú činnosť a v rámci nej sa snažia aj zamedziť činnosti konkurenčných skupín, páchajúcich trestnú činnosť a prevziať ich ziskové aktivity, sú zoskupení na viacerých úrovniach, so stupňom riadenia vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, v ktorej dlhodobo od 07. 02. 1997 až do súčasnosti pôsobí na najvyššej riadiacej úrovni H. D. prezývaný „O.“, ktorý zadáva príkazy, koordinuje a usmerňuje jemu podriadených členov zločineckej

skupiny, ktorí sú povinní dané pokyny plniť, pod H. D. na vyššom stupni hierarchie zločineckej skupiny boli okrem iných aj D. W. prezývaný „T.“, F. M. prezývaný „M.“, ktorý zomrel 06. 06. 2004 a po jeho smrti P. W. prezývaný „H.“, ktorí riadili jednotlivé vetvy zločineckej skupiny a zadávali príkazy, koordinovali a usmerňovali im podriadených členov zločineckej skupiny, pričom do zločineckej skupiny patril ako člen aj U. M., a to od bližšie nezisteného času od roku 1997 minimálne do jeho zadržania dňa 21. 10. 2013, a ako člen zločineckej skupiny bol priamo podriadený pod H. D. a plnil len jeho príkazy a pokyny, v rámci nich U. M. zabezpečoval pre zločineckú skupinu údržbu monitorovacích a komunikačných zariadení, pozemky, garáže a iné priestory najmä na účely prechovávanía vecí pochádzajúcich a súvisiacich s trestnou činnosťou zločineckej skupiny, a to predovšetkým zbraní a výbušnín, pričom U. M. na základe pokynov a príkazov H.Ó. D. zabezpečoval aj sledovanie osôb pre účely zločineckej skupiny, buď prostredníctvom zabezpečovania bytov, techniky alebo osobného sledovania, kde za činnosť pre zločineckú skupinu bol pravidelne odmeňovaný,

2) H. D. ako najvyššie postavený člen zločineckej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „Sýkorovci“, pred dňom 19. 04. 2000 rozhodol o usmrtení U. P., nar. XX. XX. XXXX v D., trvale bytom W., M. A.. XX, z dôvodu, že sa domnieval, že U. P. si začal vytvárať konkurenčnú skupinu ľudí páchajúcu trestnú činnosť, a preto naplánoval a zorganizoval spáchanie skutku a rozdelil úlohy medzi ďalších jemu podriadených členov zločineckej skupiny F. M., P. W., G. I., U. C., U. W., P. O. a obžalovaného U. M. tak, že U. M. zadal pokyn zabezpečiť byt oproti sídlu spoločnosti Y., spol. s r. o. na Prievozskej XX v Bratislave, ktorej bol U. P. v tom čase spoločníkom a konateľom a v byte nainštalovať nahrávacie zariadenie, U. W. a U. C. zadal pokyn sledovať U. P. za účelom zistenia, kedy odchádza z práce domov a akou trasou, na základe týchto pokynov následne U. M. zabezpečil na P. ulici v Bratislave presne nezistený byt, v ktorom inštaloval nahrávacie zariadenie, prostredníctvom ktorého sledoval a monitoroval pohyb U. P. v sídle spoločnosti Y., spol. s r. o., následne na pokyn H.Ó. D., ktorý po vyhodnotení záznamov rozhodol o uskutočnení naplánovaného usmrtenia dňa 19. 04. 2000, U. M. sledoval z bytu na P. ulici v Bratislave pohyb U. P. v sídle spoločnosti Y., spol. s r. o. a telefonicky oznámil P. O., že U. P. odchádza, na to P. O., čakajúci na parkovisku v Bratislave na Pažitkovej ulici na informáciu o odchode U. P., sledoval jeho následný pohyb od sídla spoločnosti Y., spol. s r. o. po Zlaté Piesky v Bratislave, F. M. sledoval pohyb U. P. pri Zlatých Pieskoch v Bratislave a súčasne U. W. na pokyn H. D. čakal s bližšie nezisteným vozidlom Škoda 120 L v Senci na Kalinčiakovej ulici pred vchodom č. XX na príchod H. D., ktorý prišiel z priestoru garáží, nachádzajúcich sa na Gagarinovej ulici v Senci, vo vozidle Volkswagen Passat, striebornej farby s tmavými fóliami na oknách, ktoré viedol P. W. a dal U. W. pokyn, aby sa presunul na vopred dohodnuté miesto na ceste medzi obcami Boldog a Čataj pred odbočkou na nadjazd cez diaľnicu D1 do obce Blatné, pričom po informáciách od U. M., P. O. a F. M. o odchode U. P. z Bratislavy po diaľnici D1, H. D., U. C. a G. I. na vozidle Volkswagen Passat striebornej farby, ktoré viedol P. W., za pomoci zvláštneho výstražného znamenia (zvukového a svetleného) zastavili dňa 19. 04. 2000 v ranných hodinách na diaľnici D1 medzi Bratislavou a Trnavou v smere na Trnavu v tom čase na 39. km osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, červenej farby, evidenčné číslo W., ktoré viedol U. P. a v úmysle usmrtiť U. P. H. D. a G. I. z dvoch doposiaľ nezistených útočných pušiek československej výroby vzor 58, kalibru 7,62x39 mm vystrelili spolu najmenej 62 rán na U. P., sediaceho vo vozidle, ktoré mu spôsobili 8 priestrelov, a to priestrel začínajúci vstrelom v ľavej záhlavovej oblasti a končiaci výstrelom na čele vľavo, priestrel začínajúci vstrelom v pravej záhlavovej oblasti, končiaci výstrelom na čele nad koreňom nosa, priestrel začínajúci vstrelom na zadnej ploche krku približne v strede, končiaci výstrelom v dolnej pere úst, priestrel začínajúci vstrelom na zadnej ploche krku vľavo vo výške III. krčného stavca a končiaci výstrelom na ľavom líci, priestrel začínajúci vstrelom na vonkajšej ploche ľavého predlaktia v hornej tretine a končiaci výstrelom na zadnej ploche ľavého predlaktia, priestrel začínajúci vstrelom na vonkajšej ploche ľavého predlaktia v dolnej tretine a končiaci výstrelom na vnútornej ploche ľavého predlaktia v hornej tretine, priestrel začínajúci pravdepodobne ranou v ľavej pazušnej čiare v oblasti drieku a končiaci výstrelom, nachádzajúcim sa v chrbte vľavo, priestrel začínajúci vstrelom na vonkajšej ploche ľavého stehna a sedacieho svalu a končiaci výstrelom v prednej stene podbruška vľavo a výhrezom čreva, 1 zástrel z roztrhnutého projektilu v oblasti ľavej nadobličky s bližšie nezisteným miestom vstrelu a povrchové strelné rany na temenozáhlavovej oblasti a na chrbte ľavej ruky a súčasne U. C. z nezistenej opakovacej brokovnice značky Mawerick alebo Mossberg kalibru 12 mm vystrelil najmenej 5 rán na U. P., sediaceho vo vozidle, ktoré mu spôsobili 4 strelné poranenia, a to v mieste rukoväte hrudnej kosti so zaklivením umelohmotného obalu v rane a v okolí s ranami spôsobenými rozptylom brokov, na chrbte v oblasti ľavej lopatky s ôsmimi menšími strelnými ranami nad horným okrajom rany, na chrbte vľavo a v strede driekovej oblasti, kde bolo pravdepodobne strelené dvakrát, s ranami od brokov po ľavom okraji tejto rany a zároveň spôsobil povrchové poranenia kože v oblasti vnútornej plochy ľavého

predlaktia, lakťa a chrbta, následkom čoho došlo u U. P. k zakrvácaniu do pravej pohrudnicovej dutiny a navonok pri strelných poraneniach hrudníka, brucha, krku a hlavy strelnou zbraňou, ktorému na mieste podľahol, pričom H. D., P. W., G. I. a U. C. z miesta činu následne ušli na vozidle značky Volkswagen Passat, striebornej farby, cez odpočívadlo pri motoreste Čataj na diaľnici D1 a stretli sa s U. W. na dohodnutom mieste, kde H. D. s G. I. prestúpili do vozidla k U. W. a odišli smerom na obec Blatné a P. W. s U. C. odišli na vozidle Volkswagen Passat, striebornej farby, smerom na Senec, pričom vozidlo Volkswagen Passat použité pri skutku bolo dňa 22. 04. 2013 nájdené a zaistené pri výkone prehliadky iných priestorov v garážovom boxe č. 94, patriacom obvinenému U. M. v garážovom dome súpisné číslo XXXX na Dvojkřížnej ulici v Bratislave,

3) H. D. pred dňom 18. 11. 2003 rozhodol o usmrtení H. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W., Q. XX, z dôvodu, že ho považoval za vysokopostaveného člena konkurenčnej skupiny, páchajúcej trestnú činnosť, ktorej ziskové aktivity mal v úmysle prevziať, a preto naplánoval a zorganizoval spáchanie skutku a rozdelil úlohy medzi P. W., F. M., U. C., H. H., P. O. a U. M., U. M. poveril sledovaním rodinného domu v Pezinku, v ktorom býval H. F. a cesty vedúcej k rodinnému domu za účelom zistenia, kedy a ako H. F. odchádza a prichádza domov, na základe čoho U. M. pristavil na križovatku ulíc Rázusova a Trnavská v Pezinku vozidlo Škoda Pick-up, bielej farby, s nezisteným evidenčným číslom, s nainštalovanou kamerou snímajúcou cestu k rodinnému domu a odovzdával takto získané záznamy H. D.E., ktorý ich vyhodnocoval a z ktorých zistili, že H. F. odchádza zo svojho domu v Pezinku na I. XX pravidelne v ranných hodinách a pohybuje sa spolu s osobným ochrancom a následne H. D. rozhodol o tom, že P. W. a F. M. na vykonanie usmrtenia H. F. zabezpečia strelné zbrane a motorové vozidlo, P. W. bude šofér motorového vozidla, U. C. a H. H. budú strelci, P. O. bude sledovať odchod H. F. z domu a že motorové vozidlo bude po skutku podpálené, na základe takto rozdelených úloh dňa 18. 11. 2003 v presne nezistenej garáži v Senci na Záhradníckej ulici sa U. C. a H. H. obliekli do tam pripravených montérkových kombinéz a nasadli do tam pripraveného odcudzeného motorového vozidla AUDI A8, VIN K., s namontovanými odcudzenými tabuľkami s evidenčným číslom W., v ktorom sa už nachádzali 2 nepriestrelné vesty a strelné zbrane, a to útočná puška značky Crvena Zastava, model 70 AB2, kalibru 7,62x39, vzor 43, výrobné číslo 672414, útočná puška značky Crvena Zastava, model 70A, kalibru 7,62x39, vzor 43, výrobné číslo 162011/B41033, samopal značky ČZ, model 26, kalibru 7,62 Tokarev s odstráneným výrobným číslom a samonabíjacia pištoľ značky ČZ, model 52, kalibru 7,62 Tokarev, výrobné číslo T10047, následne sa H. D. a F. M., každý na svojom vozidle, U. C. s H. H. a P. W. ako šoférom vozidla AUDI A8 presunuli do Pezinka, kde P. W. na vopred vybratom mieste na Zámockej ulici čakal na príjazd vozidla H. F., P. O. spreď domu na I. XX vykonával sledovanie rodinného domu H. F. na I. XX za účelom podania správy, kedy bude H. F. odchádzať z domu a približne o 08:00 hodine prostredníctvom vysielacky, ktorou sa dorozumieval s P. W., F. M. a H. D., oznámil P. W., že pre H. F. prišiel na svojom vozidle jeho osobný ochranca a následne, že z domu odchádzajú dve vozidlá a na základe tejto informácie P. W., ako vodič vozidla AUDI A8, vyšiel zo Zámockej ulice smerom doprava na Rázusovu ulicu, na ktorej pred domom číslo X zablokoval prichádzajúce vozidlo Volvo S80, evidenčné číslo W., ktoré viedol H. F. a po zastavení vozidiel z vozidla AUDI A8 vyskočili U. C. a H. H., ktorí v úmysle usmrtiť vystrelili z útočnej pušky značky Crvena Zastava, model 70 AB2, kalibru 7,62x39, vzor 43, výrobného čísla XXXXXX, najmenej 25 rán a zo samopalu značky ČZ, model 26, kalibru 7,62 Tokarev, s odstráneným výrobným číslom najmenej 24 rán smerom na H. F., stále sediaceho na mieste šoféra vo vozidle Volvo S80, ktorého zasiahli najmenej 14 strelami a spôsobili mu 10 priestrelov hlbších tkanivových štruktúr v oblasti hlavy, dolnej polovice pravého ramena, ľavého ramena, ľavého predlaktia, krku a dutiny ústnej a hrudníka, 4 zástrelky do oblasti hlavy, krku, ľavého ramena a hrudníka a 5 povrchových strelných defektov, pričom prienikom projektilov do dutiny lebečnej došlo k pomliaždeniu mozgového tkaniva, krvácaniu do komôr mozgu a pod mäkké pleny s rozvojom opuchu mozgu, čo viedlo bezprostredne na mieste k smrti H. F. a aj smerom na osobného ochranca H. F. F. M., nar. XX. XX. XXXX, ktorý viedol vozidlo značky VW Golf s evidenčným číslom W. a jazdil bezprostredne za vozidlom H. F.D., ktorý sa použitím vlastnej strelnéj zbrane značky GLOCK 19 pokúsil zabrániť im v ich konaní, pričom mu spôsobili priestrel v oblasti pravého boku nad hrebeňom panvy (vstrel vpredu a výstrel vzadu) a po útoku sa P. W., H. H. a U. C. na vozidle AUDI A8 z miesta činu presunuli na vopred dohovorené miesto v katastri osady Martin v okrese Senec, kde už čakali vo svojich vozidlách H. D. a F. M., tu U. C. a H. H. zanechali montérky a zbrane a presadli si do vozidla H. D., s ktorým z tohto miesta odišli, po čom P. W. a F. M. za použitia automobilového benzínu ako akceleraantu horenia, vozidlo AUDI A8 úmyselne zapálili,

4) U. M. ako člen zločineckej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „Sýkorovci“, po tom, ako na základe pokynu H. D. dňa XX. XX. XXXX kúpil do svojho výlučného vlastníctva garážový box č. XX, zapísaný na

liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. Q., v okrese Bratislava II, nachádzajúci sa v garážovom dome súp. č. XXXX na Dvojkřížnej ulici v Bratislave, spolu s ďalšími členmi zločineckej skupiny Sýkorovcov H. D., U. C., G. I. a U. W. bez povolenia zadovážovali, držali a prechovávali v garážovom boxe č. XX vo veľkom rozsahu strelivo, strelné zbrane, hromadne účinné zbrane a výbušniny, a to:

7 ks striel M-60Š, 15 ks striel M-60P2, 1 ks strely M-62, 1 ks strely M-93, 4ks striel TRM-1, 4 ks ručných granátov, 1 ks ručný granát M 52, 1 ks granát M 75, 5 ks granátov M94 s vybratými zapalovačmi, 1 ks ručný granát M50 a 1 ks ručný granát M52 so zapalovačmi P1, 3 ks RGSL-85, 1 ks pištoľ vz. 52 výr. č. Q. so zásobníkom, 1 ks pištoľ CZ Duo kal. 6,35 browning výr. č. XXXXXX so zásobníkom, 1 ks pištoľ Walter kal. 7,65 mm výr. č. XXXXXXX s predĺženou hlavňou s tlmičom a zásobníkom, 1 ks revolver RUGER typ GP100 kal. 357 magnum výr. č. XXX-XXXX, 1 ks pištoľ vz. 52 kal. 7,62x25 výr. č. P. XXXXX so zásobníkom, 1 ks pištoľ SIG SAUER typ P250 výr. č. B., 1 ks pištoľ CZ 100 kal. 9 mm Luger výr. č. Y. so zásobníkom, 1 ks pištoľ Lorcinc bez zásobníka výr.č.XXXXX, 1 ks pištoľ Desert Eagle výr. č. XXXXX s 2 ks zásobníkov, 1 ks pištoľ CZ 75 bez výr. č., 1 ks pištoľ CZ 75 výr. č. C., 1 ks pištoľ CZ 82 výr.č.XXXXX so zásobníkom, 1 ks pištoľ Walter PPK výr. č. XXXXXXX so zásobníkom,

9 ks šulcov hnedej farby s nápisom Danubit spolu so zväzkom rozbušiek, 1 ks biele platené vreco so 6 ks balíkov obsahujúcimi náložky červenej farby, 1 ks čierne igelitové vreco so 6 ks čiernych balíkov obsahujúcich náložky červenej farby, 1 ks tritolova náložka o hmotnosti 1 kg, 2 ks 200 g tritolových náložiek, 13 ks tritolových náložiek o hmotnosti 75 g, 2 ks 200 g tritolových náložiek juhoslovanskej výroby, 3 ks biele platené vrecia - každé s jedným igelitovým vákuovým vrecom s náložkami červenej farby, 3 ks čierne igelitové vrecia platené vrecia - každé s jedným igelitovým vákuovým vrecom s náložkami červenej farby, 1 ks plastická hmota červenej farby zabalená v igelite,

1 ks samopal vz. 26, 1 ks samopal vz. 61 bez zásobníka výr. č. U., 1 ks po domácky upravená zbraň typu PPŠ so zásobníkom bez viditeľného výr. č., 1 ks samopal vz.26 s namontovaným tlmičom hluku v.č.XXXXX, 1 ks samopal PPŠ výr. č. Y., 1 ks samopal vz.26 výr. č. XXXXXX, 1 ks samopal v.č.XXXXX bez zásobníka, 1 ks samopal M70 výr. č. XXXXXX bez zásobníka, 1 ks samopal vz.26 bez hlavne s výr. č.XXXXX, 1 ks dlhá zbraň čiernej farby výr. č. Y. s pažbou, 1 ks samopal vz. 26 bez hlavne a zásobníka, 1 ks samopal typu AK výr. č.XXXXX bez zásobníka, 1 ks samopal M70 typu AK výr. č.XXXXX, 1 ks samopal typu AK výr. č. W., 1 ks samopal typu PPŠ upravený s odstráneným výr. č., 1 ks samopal M70 výr. č. XXXXXX bez zásobníku, 1 ks samopal vz.61 s výr. č. XXXXX, 1 ks samopal vz.58 bez zásobníka s výr. č. XXXXX, 1 ks samopal vz.58 s výr. č. Y., 1 ks samopal M70 výr. č. XXXXXX, 1 ks samopal M70 výr. č. XXXXXX, 1 ks samopal M70 so zaseknutým záverom, 1 ks samopal vz.26 výr. č. XXXXX bez zásobníka, 1 ks samopal M70 výr. č. XXXXXX, 1 ks upravený samopal PPŠ výr. č. XXXX, 1 ks samopal PPŠ výr.č.XXX, 1 ks samopal vz.26 s výr. č. XXXXX, 1 ks samopal vz. 26 s odstráneným výr. č., 1 ks samopal typu AK v.č.Y., 1 ks samopal vz.58 bez výr. č., 1 ks samopal vz.26 bez hlavne výr. č. C., 1 ks samopal vz.26 bez hlavne výr. č.XXXXX, 1 ks samopal vz.26 bez hlavne s výr. č. XXXXXX,

1 ks puška Savage s namontovanou optikou kal.308 Win. s odstráneným výr. č., 1 ks broková dvojka českej výroby výr. č. XXXXXXX kal.16, 1 ks puška opakovacia s optikou a so zásobníkom s nábojmi kal. 223 rem. bez výr. č., 1 ks opakovacia brokovnica Maverick výr. č. P., 1 ks opakovacia brokovnica CBC výr. č. XXXXX, 1 ks opakovacia brokovnica CBC v.č.XXXXX, 1 ks puška guľa-brok model 5024 výr. č. XXX.XXXXX s optikou, 1 ks opakovacia brokovnica Mossberg výr. č.O., 1 ks nezistená dlhá strelná zbraň s dvojnožkou a optikou a zásobníkom,

1 ks strieľajúce pero striebornej farby,
5 ks RBR M-80 v. č. XXXXXXX,XXXXXXXX,XXXXXXXX, XXXXXXX, XXXXXXX, 2 ks RPG 22,
10 ks zväzkov priemyselných rozbušiek, 124 ks iniciátorov, 4 ks elektrických rozbušiek

a súčasne na pokyn H. D. za účelom ukrytia streliva, zbraní a výbušnín patriacich zločineckej skupine označovanej ako „Sýkorovci“ U. M. dňa 03. 10. 2000 kúpil do svojho výlučného vlastníctva záhradnú chatu súp. č. XXXX zapísanú na LV č. XXXX, nachádzajúcu sa na parcele č. XXXX v k. ú. D. vrátane prífahlého pozemku, kde pod podlahu záhradnej chaty zakopal 3 plastové sudy, do ktorých následne G. I. umiestnil zabalené a zakonzervované strelné zbrane, strelivo a výbušniny, ktoré na pokyn H.W. D. doviezol a G. I. na záhradnej chate súp. č. XXXX odovzdal U. C., pričom strelné zbrane, strelivo a výbušniny boli bez povolenia zadovážované, držané a prechovávané, a to:

v sude bielej farby s modrým vrchnákom, ktorý sa nachádzal ako prvý od vchodových dverí:

1 ks plastová taška ružovej farby s nápisom PEZ s obsahom 5275 g priemyselnej plastickej trhaviny SEMTEX 1A a 525 g plastickej trhaviny PINp10,

1 ks umelohmotné vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 23154,

1 ks umelohmotné vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, z toho 5 ks náložiek číslo šarže 27598 a 15 ks náložiek číslo šarže 2698,

1 ks umelohmotné vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 3698

1 ks umelohmotné vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 27598

1 ks umelohmotné vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 3698

1 ks umelohmotné vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 26598

1 ks umelohmotné vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 09498

1 ks umelohmotné vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 060498

1 ks umelohmotné vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 860498

1 ks umelohmotné vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 27598

1 ks vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 090498

1 ks vrece čiernej farby obsahujúce jedno spotrebiteľské balenie malopriemerových náložiek priemyselnej trhavy Danubit 2 skladajúce sa z 20 náložiek po 200 g, teda o celkovej hmotnosť 4 kg, číslo šarže náložiek 27598

19 ks prázdnych zásobníkov z toho:

- 4 ks do útočnej pušky systému AK 47, s kapacitou po 75, 30 a 2x 20 ks nábojov kal. 7,62x39,

- 8 ks do útočnej pušky Vzor 58, s kapacitou po 30 ks nábojov kal. 7,62x39,

- 2 ks do samopalu UZI alebo ERO, s kapacitou po 32 ks nábojov kal. 9 mm Luger,

- 1 ks do samopalu Vzor 61, s kapacitou 20 ks nábojov kal. 7,65 Browning,

- 2 ks do pištole Glock 17, s kapacitou po 17 ks nábojov kal. 9 mm Luger,

- 1 ks do pištole ČZ 75/85, s kapacitou 16 ks nábojov kal. 9 mm Luger,

- 1 ks do pištole Makarov, s kapacitou 8 ks nábojov kal. 9 mm Makarov.

5 ks sumiek, z ktorých 3 ks sú určené pre zásobníky do samopalov vzor 24/26, 1 ks pre zásobníky do útočných pušiek Vzor 58 a 1 ks pre zásobníky do útočných pušiek AK 47, ktoré obsahovali 17 ks prázdnych zásobníkov, z toho:

- 3 ks do útočnej pušky systému AK 47, s kapacitou po 30 ks nábojov kal. 7,62x39,

- 2 ks do útočnej pušky Vzor 58, s kapacitou po 30 ks nábojov kal. 7,62x39,

- 12 ks do samopalov Vzor 24/26 s kapacitou po 32 ks nábojov kal. 7,62x25 Tokarev,

pričom v sumke určenej pre zásobníky do útočných pušiek AK 47 sa tiež nachádzala prázdna olejníčka a šnúra na čistenie zbrane,

1 ks čiernej plastovej pažby určenej pre opakovaciu brokovnicu Mossberg/Maverick 88 spolu s 1 ks oceľovej čiernej skrútky W 5/16"-18 x 5 1/2", slúžiacej k upevneniu pažby k telu zbrane,

462 ks nábojov, z toho:

- 223 ks kalibru 7,62x25 Tokarev, z toho: 221 ks s celoplášťovými strelami, výrobca Zbrojovka Vlašim, Československo a 2 ks s celoplášťovými strelami, výrobca Považské strojárne, Československo

- 116 ks kalibru 7,62x39 s celoplášťovými strelami, výrobca Zbrojovka Vlašim, Československo,

- 93 ks kalibru 9 mm Luger, z toho: 77 ks s celoplášťovými strelami, výrobca PMC, Južná Kórea, 9 ks s expanznými strelami, výrobca PMC, Južná Kórea, 6 ks s olovenými strelami, výrobca Sellier&Bellot, Česko, 1 ks celoplášťovou strelou, výrobca Sellier&Bellot, Česko,

- 19 ks kalibru 270 Winchester s poloplášťovými strelami, výrobca Sellier&Bellot, Česko,

- 6 ks kalibru 7,65 Browning s celoplášťovými strelami, výrobca Sellier&Bellot, Česko,

- 5 ks kalibru 12-70, z toho: 3 ks s olovenými brokmi O 3,5 mm, výrobca Gyttop, Švédsko a 2 ks s jednotnými olovenými strelami, výrobca Rottweil, Nemecko,

v sude s vrchnákom šedej farby nachádzajúcom sa v strede:

1 ks streľbyschopná podomácky upravená samonabíjacia guľovnica maďarskej výroby, značky FÉG SA 85M, kalibru 7,62 x 39, výrobných čísiel J. X. XXXXX (telo a nosič záveru) a XXXXXX (hlaveň), bez zásobníka,

1 ks streľbyschopná útočná puška maďarskej výroby, značky AK 47, kalibru 7,62 x 39, výrobného čísla W., bez zásobníka,

1 ks streľbyschopná samonabíjacia guľovnica srbskej výroby, značky ZASTAVA M76, kalibru 8x57 JS, výrobného čísla XXXXX, spolu s príslušným zásobníkom s kapacitou 10 ks nábojov uvedeného kalibru a 1 ks tlmiča hluku výstrelu značky Zastava M 91-2, výrobného čísla XXXXX,

1 ks streľbyschopná brokovnica talianskej výroby, značky Franchi SPAS 12, kalibru 12, výrobných čísiel Y. (telo zbrane) a F. (hlaveň),

1 ks streľbyschopná podomácky upravená útočná puška maďarskej výroby, značky AMD 65, kalibru 7,62 x 39, výrobných čísiel W. (telo a nosič záveru) a XXX (hlaveň), s 2 ks príslušných zásobníkov s kapacitou 30 ks a 20 ks nábojov uvedeného kalibru,

1 ks streľbyschopná podomácky upravená útočná puška maďarskej výroby, značky AMP 69, kalibru 7,62 x 39, výrobných čísiel O. (telo a nosič záveru) a XXX (hlaveň), s 1 ks príslušného zásobníka s kapacitou 30 ks nábojov uvedeného kalibru,

1 ks streľbyschopná podomácky upravená útočná puška maďarskej výroby, značky AMP 69, kalibru 7,62 x 39, výrobných čísiel O. (telo a nosič záveru) a XXX (hlaveň), bez zásobníka,

1 ks streľbyschopná puška československej výroby, značky Vzor 58, kalibru 7,62 x 39, výrobného čísla XXXXX t, bez zásobníka a pažby,

1 ks streľbyschopná podomácky upravená guľovnica československej výroby, značky ČZ ZKK-600, kalibru 30-06 Springfield, bez viditeľného označenia výrobným číslom v rozobratom stave spolu s 1 ks podomácky vyrobeného tlmiča hluku výstrelu s rozmermi O 48 x 555 mm a vnútorným závitom M 16,

1 ks hnedé puzdro na samopal Vzor 61 s 1 ks zásobníka do samopalu Vzor 61, s kapacitou 20 ks nábojov kal. 7,65 Browning,

1 ks sumka určená pre zásobníky do samopalov Vzor 24/26 s 4 ks prázdnych zásobníkov do samopalov Vzor 24/26, s kapacitou po 32 ks nábojov kal. 7,62x25 Tokarev,

1 ks podomácky vyrobeného kovového, viackomorového expanzného tlmiča hluku výstrelu s čiernou povrchovou úpravou o rozmeroch O 60 x 225 mm, vybavenom klieštinovým rýchlouzáverom,

1 ks streľbyschopný podomácky upravený samopal československej výroby, značky Vzor 61, kalibru 7,65 Browning, výrobného čísla S. XXXX, bez zásobníka,

2 ks funkčných ručných protitankových zbraní RBR 64 mm M 80, jedna s č. XXXX XXXX (rok výroby 1989, výrobná séria 03, výrobné číslo XXXX) a druhá s č. XXXX XXXX (rok výroby 1987, výrobná séria 02, výrobné číslo XXXX),

v sude s vrchnákom zelenej farby nachádzajúcom sa ako treťom v poradí:

1 ks streľbyschopná útočná puška (samopal) systému Kalašnikov juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 70 AB2, kal. 7,62x39, výrobného čísla XXXXXX, bez označenia skúšobnými značkami s 2 ks zásobníkov,

1 ks streľbyschopná opakovacia zbraň americkej výroby, zn. Maverick, kal. 12, výrobného čísla P. XXXXXC, s trubicovým zásobníkom, označená rakúskymi skúšobnými značkami z januára roku 1993 (EDR),

1 ks streľbyschopná opakovacia zbraň americkej výroby, zn. Maverick, kal. 12, výrobného čísla P. XXXXXB, s trubicovým zásobníkom, označená rakúskymi skúšobnými značkami z januára roku 1992 (GDK),

1 ks streľbyschopná útočná puška (samopal) systému Kalašnikov juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 70 AB2, kal. 7,62x39, výrobného čísla XXXXXX, bez označenia skúšobnými značkami s 2 ks zásobníkov,

1 ks streľbyschopná útočná puška (samopal) systému Kalašnikov juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 70 AB2, kal. 7,62x39, výrobného čísla XXXXXX, bez označenia skúšobnými značkami s 2 ks zásobníkov,

1 ks streľby schopná útočná puška (samopal) systému Kalašnikov juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 70 AB2, kal. 7,62x39, výrobného čísla XXXXXX, bez označenia skúšobnými značkami s 2 ks zásobníkov,

1 ks streľbyschopná dlhá broková opakovacia zbraň americkej výroby, zn. Maverick, kal. 12, výrobného čísla P. XXXXXB, s trubicovým zásobníkom, označená rakúskymi skúšobnými značkami z januára roku 1992 (GDK),

1 ks streľbyschopná útočná puška (samopal) systému Kalašnikov juhoslovanskej výroby, zn. CZ M 70 A, kal. 7,62x39, výrobného čísla W., bez označenia skúšobnými značkami,

1 ks streľbyschopná samonabíjacia pištoľ ruskej výroby, zn. Margolin MCM, kal. 22 Long Rifle, výrobného čísla G. (?), označená ruskými skúšobnými značkami so zásobníkom s 1 ks podomácky vyrobeného tlmič hluku výstrelu vonkajšieho priemeru 40 mm a dĺžky 205 mm, vo vnútri ktorej sú prepážky, z jednej časti rúrka uzatvorená prírubou, v ktorej je otvor priemeru 5,8 mm,

1 ks streľbyschopná samonabíjacia pištoľ belgickej výroby, zn. FN Browning 1922, kal. 7,65 Browning, s odstráneným výrobným číslom, označená vojenskými nemeckými nacistickými preberacími značkami, so zásobníkom a s 1 ks podomácky vyrobeným tlmičom hluku výstrelu vonkajšieho priemeru 36 mm a dĺžky 240 mm, vo vnútri ktorej sú prepážky, z jednej časti je rúrka uzatvorená prírubou, v ktorej je otvor priemeru 9 mm,

1 ks streľbyschopný revolver ruskej výroby zn. Nagant 1895, kal. 7,62 Nagant, výrobného čísla Š. XXX (? XXX) na ľavej strane rámu a s číslom A. XXXXX na pravej strane rámu, označený ruskou skúšobnou značkou z roku 1944 v koženom puzdre hnedej farby,

1 ks streľbyschopná samonabíjacia pištoľ americkej výroby, zn. Colt M 1911 A1, kal. 45 Auto, výrobného čísla XXXXXX, bez označenia skúšobnými značkami so zásobníkom,

1 ks streľbyschopný samopal izraelskej výroby zn. UZI, kal. 9 mm Luger, bez označenia výrobným číslom a skúšobnými značkami so zásobníkom,

1 ks puškohľad juhoslovanskej výroby značky Zrak dd Sarajevo značky ON-M76B výrobného čísla XXXXXXX s gumovou krytkou a montážou výrobného čísla XXXXX, ktorá je vhodná na použitie na zbrane značky Zastava M-76, pušky M-77 a M-90 AK Zastava,

1 ks streľbyschopná útočná puška juhoslovanskej výroby značky M 70AB2, kaliber 7,62x39, výrobného čísla XXXXXX bez zásobníka v zbrani s 2 ks dvojradových schránkových odnímateľných zásobníkov s kapacitou 30 ks nábojov kalibru 7,62x39,

1 ks streľbyschopný samopal chorvátskej výroby značky Ero, kaliber 9 mm Luger, výrobného čísla XXXXXX (telo) a XXXXXX (hlaveň) bez zásobníka v zbrani, 1 ks dvojradový schránkový odnímateľný zásobník s kapacitou 32 ks nábojov kalibru 9 mm Luger a 1 ks tlmiča hluku výstrelu,

1 ks streľbyschopná útočná puška juhoslovanskej výroby značky M 70AB2, kaliber 7,62x39, výrobného čísla XXXXXX bez zásobníka v zbrani,

1 ks streľbyschopná útočná puška juhoslovanskej výroby značky M 70AB2, kaliber 7,62x39, výrobného čísla XXXXXX bez zásobníka v zbrani,

1 ks streľbyschopný samopal československej výroby značky Vzor 61 (Škorpion), kaliber 7,65 mm Browning, výrobného čísla Y. XXXX bez zásobníka v zbrani, 2 ks dvojradových schránkových odnímateľných zásobníkov s kapacitou 20 ks nábojov kalibru 7,65 mm Browning, kobercovou páskou zlepených k sebe a 1 ks tlmič hluku výstrelu podomáckej výroby,

1 ks streľbyschopný revolver výroby USA značky Colt King Cobra, kaliber 357 Magnum, s podomácky odstráneným výrobným číslom a rakúskymi overovacími značkami s kódovým označením roku výroby: CDM - október roku 1995 v bubienku zbrane s 6 ks nábojov so stredovým zápalom fínskej výroby kalibru 357 Magnum s dnovou signatúrou: „LAPUA .357 MAG.“,

1 ks brašna spolu so 4 ks dvojradových schránkových odnímateľných zásobníkov s kapacitou 30 ks nábojov kalibru 7,62x39, vhodné na použitie k útočnej puške značky Vzor 58V, resp. Vzor 58P,

1 ks streľbyschopný revolver brazílskej výroby značky Taurus, kaliber 357 Magnum, výrobného čísla E. XXXXX s nemeckými overovacími značkami s kódovým označením roku výroby: KH - rok 1997. s 2 ks nábojov so stredovým zápalom fínskej výroby kalibru 357 Magnum s dnovou signatúrou: „LAPUA .357 MAG.“ a 3 ks nábojov so stredovým zápalom českej výroby kalibru 38 Special s dnovou signatúrou: „S&Bo 38 SPECIAL“,

1 ks streľbyschopný samopal chorvátskej výroby značky Agram 2000, kaliber 9 mm Luger, bez výrobného čísla a bez zásobníka v zbrani s 1 ks tlmiča hluku výstrelu, vhodného na použitie do vyššie uvedenej zbrane a 1 ks dvojradového schránkového odnímateľného zásobníka s kapacitou 32 ks nábojov kalibru 9 mm Luger,

2 ks dvojradových schránkových odnímateľných zásobníkov s kapacitou 30 ks nábojov kalibru 7,62x39, vhodné na použitie k útočnej puške značky Vzor 58V, resp. Vzor 58P,

1 ks brašna spolu s 5 ks dvojradových schránkových odnímateľných zásobníkov s kapacitou 32 ks nábojov kalibru 7,62x25 Tokarev, vhodné na použitie k samopalom značky Vzor 24 a Vzor 26, pričom na zásobníkoch sa nachádzali československé vojenské preberacie značky z roku 1950 a 1951,

1 ks streľbyschopná samonabíjacia (po prvom výstrele) pištoľ českej výroby značky ČZ model 92, kaliber 6,35 mm Browning, bez výrobného čísla a bez zásobníka v zbrani s 1 ks jednoradového schránkového odnímateľného zásobníka s kapacitou 8 ks nábojov príslušného kalibru a 1 ks tlmiča hluku výstrelu podomáckej výroby, vhodného na použitie do vyššie uvedenej zbrane,

1 ks streľbyschopná samonabíjacia pištoľ (po prvom výstrele) belgickej výroby značky Browning 1906, kaliber 6,35 mm Browning, výrobného čísla XXXXXX bez zásobníka v zbrani s 1 ks jednoradového schránkového odnímateľného zásobníka s kapacitou 6 ks nábojov príslušného kalibru,

1 ks streľbyschopná samonabíjacia pištoľ (po prvom výstrele) maďarskej výroby značky Frommer 37 M, kaliber 9 mm Browning Court, výrobného čísla XXXXXX bez zásobníka v zbrani s 1 ks jednoradového schránkového odnímateľného zásobníka s kapacitou 7 ks nábojov príslušného kalibru s novou povrchovou úpravou - chrómovaním,

1 ks streľbyschopná samonabíjacia pištoľ (po prvom výstrele) brazílskej výroby značky Taurus PT 92 AFS, kaliber 9 mm Luger, výrobného čísla S. XXXXX bez zásobníka v zbrani s 1 ks dvojradového schránkového odnímateľného zásobníka s kapacitou 15 ks nábojov príslušného kalibru,

1 ks streľbyschopná samonabíjacia (po prvom výstrele) pištoľ talianskej výroby značky P. Beretta model 950 B, kaliber 6,35 mm Browning, výrobného čísla W. XXXXX bez zásobníka v zbrani s 1 ks jednoradového schránkového odnímateľného zásobníka s kapacitou 7 ks nábojov príslušného kalibru a 1 ks tlmiča hluku výstrelu nezistenej výroby, s označením: „ONLY FOR CLEVER USE“,

1 ks streľbyschopná samonabíjacia (po prvom výstrele) pištoľ belgickej výroby značky Browning 1910/12, kaliber 7,65 mm Browning, výrobného čísla XXXXXX s jednoradovým schránkovým odnímateľným zásobníkom s kapacitou 7 ks v zbrani,

1 ks v nájdenom stave nestreľbyschopný, rozobratý guľomet československej výroby, zn. UK vz. 59, kal. 7,62x54 R, označený číslami XXXXX-N. hlaveň, H.-XXXXX puzdro záveru a pažba, H.-XXXXX spúšťové ústrojenstvo, H. XXXXX závora a záporník, H. XXXXX nosič záporníka, označený československými vojenskými preberacími značkami spolu s veľkou stacionárnou nábojovou schránkou s kapacitou 250 ks nábojov kal. 7,62x54 R, v ktorej sa nachádzali:

- 4 ks nábojových pásov s kapacitou po 50 ks nábojov uvedeného kalibru,

- 11 ks nábojov kal. 7,62x54 R, s dnovým značením bxn, z toho 4 ks nábojov sú laborované pribojnými strelami,

- 1 ks nábojky (tzv. slepý náboj), kal. 7,62x54 R Cv.

spolu s guľometom bola nájdená závesná nábojová schránka na nábojový pas s nábojmi s kapacitou 50 ks nábojov kal. 7,62x54 R, kde v schránke sa nachádzali:

- 1 ks nábojového pásu s kapacitou 50 ks nábojov uvedeného kalibru;

- 35 ks nábojov kal. 7,62x54 R, s dnovým značením bxn. z toho 1 ks náboja je laborovaný pribojnou strelou.

a pri guľomete sa nachádzali ďalej:

- 1 ks pažba prislúchajúca k útočnej puške československej výroby Vzor 58;

- 1 ks ramennej opierky prislúchajúca k samopalu československej výroby Vzor 25 a Vzor 26;

- 1 ks plateného popruhu na nosenie zbrane, ktorý je príslušný k útočnej puške československej výroby Vzor 58,

5 ks kusov funkčných reaktívnych protitankových granátov vz. 75, označenie RPG-Nh-75, každý zabalený v priesvitnom zalisovanom sáčku s výrobnými číslami XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, všetky vyhotovené vo verzii RPG-Nh-75 (náhradná), teda obsahujúce nevýbušnú strelu

2 ks funkčných ručných protitankových zbraní RBR 64 mm M 80, jedna s č. XXXX XXXX (rok výroby 1986, výrobná séria 04, výrobné číslo XXXX) a druhá s č. XXXX XXXX (rok výroby 1991, výrobná séria 09, výrobné číslo XXXX);

7 ks krabičiek zelenej farby, v ktorých sa nachádzalo 138 ks streľbyschopných nábojov so stredovým zápalom československej výroby kalibru 7,62x39, laborovaných celoplášťovanými strelami s oceľovými tombakom plátovanými plášťami a olovenými jadrami, s oceľovými nábojnicami s dnovou signatúrou: „bxn 61“ (20 ks), „bxn 6“ (20 ks) a „bxn 69“ (98ks),

a tento stav trval do 22. 04. 2013 v garážovom boxe č. XX v Bratislave na Dvojkřížnej ulici, súp. č. XXXX a do 23. 04. 2013 v záhradnej chatke v Lozorne, súp. č. XXXX,

t e d a

v skutku č. 1)

- bol členom zločineckej skupiny,

v skutku č. 2)

- spoločným konaním viacerých osôb iného úmyselne usmrtil a uvedený čin spáchal z inej obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky,

v skutku č. 3)

- poskytol inému pomoc zadovážením prostriedkov k tomu, aby spoločným konaním viacerých osôb iného úmyselne usmrtili a uvedený čin spáchal opätovne, ako člen organizovanej skupiny a z inej obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky,

v skutku č. 4)

- inému previezol a držal strelivo bez povolenia a inému prepravil a držal strelnú zbraň, jej súčasť a komponent bez povolenia a bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a ako člen nebezpečného zoskupenia - zločineckej skupiny,
- bez povolenia prepravil a inému prechovával hromadne účinnú zbraň, jej súčasť a komponent, bez povolenia hromadil strelné zbrane, hromadne účinné zbrane, strelivo a výbušniny a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a ako člen nebezpečného zoskupenia - zločineckej skupiny,

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003, § 29 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003 a § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003 na výnimočný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003 ho na výkon trestu zaraďuje do III. (tretej) nápravnovychovnej skupiny.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003 ukladá trest prepadnutia majetku.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ukladá ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný U. M. sa najprv vyjadril k osobám, ktoré figurujú v trestnom spise. V zásade sa však táto výpoveď týkala skutku v bode 1/ obžaloby (zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona). Pre H. D. nikdy nevykonával žiadnu trestnú činnosť. D. W. pozná len bežne z mesta. U. W. je jeho sused, ktorého vnímal ako vodiča a neskôr ochrankára D.. Nikdy s ním žiadnu trestnú činnosť nespáchal. Prezývku má Č.. U. C. je bývalý sused, ktorého vnímal ako vodiča a neskôr ochrankára a nikdy s ním žiadnu trestnú činnosť nespáchal. Prezývku mal P. Ď.. W. nepozná. Q. H. pozná len z videnia rovnako ako P. O.Č.. H. a I. nepozná. K svojmu vzťahu s H.W. D. uviedol, že v roku 1998 od neho kupoval byt, ktorý bol napísaný na D. družku. Vtedy sa D. zaujímal o jeho doterajšie bývanie a prejavil záujem o nájom jeho bytu. Vyplatil ho, za čo mu bol vďačný, lebo mal finančné prostriedky na nové bývanie. Ďalej vysvetlil, prečo si ponechali pôvodné zariadenie, týkajúce sa bežnej hudobnej elektroniky. Nakoniec sa dohodli, že pôvodný prenájom bude na neho a že to nebude zadarmo, pričom všetky náklady znášal D. a on mal odmenu asi 5.000 Sk. Mal aj kľúče od bytu. Po určitom čase on osobne zabezpečoval upratovanie tohto bytu, čo D. vyhovovalo. Vtedy sa začal vyvíjať ich obchodný vzťah. D. ho oslovil, aby pohľadal nový byt na prenájom, a potom takých prípadov bolo viac. Spomínal si na byty v Kráľovej Vsi, na Dlhých Dieloch a pri objekte Astra. D. si vždy sám vybral lokalitu, rozlohu a umiestnenie bytu a prípadne aj výhľad z bytu. Jeho požiadavkou vždy boli bezpečnostné dvere. Raz chcel aj uzamknuté schody, čo odôvodnil tak, že ide o prípad, keby boli zaseknuté výťahy alebo

nejaká havária. On si to vysvetlil tak, že D. má strach o svoju bezpečnosť. Garáže boli vždy v blízkosti bytov a napr. tú na Dolných Honoch napísal on na seba, pričom ju platil D.. Doniesol tam aj skrine. Od nehnuteľností mal kľúče D. a on. Ďalej opísal, ako to fungovalo s prístupom do garáže. Potvrdil kúpu rekreačnej chatky v Lozorne, ktorú spomenul on D.. Keď si chatku obzreli, zhodli sa na tom, že je to dobré miesto a D. pravdepodobne zafinancoval väčšiu časť potrebnej sumy. Mali aj rozhovory, ako mu to splatí, ale D. to odkladal. Po čase mu povedal, aby pod podlahu v chate zakopal tri sudy. On to aj urobil, pričom ďalej chatu využíval. Vôbec ho nenapadlo, že by tam mohlo byť niečo ukryté, lebo v takom prípade by sa tam nechodil rekreovať. Pred svojím zadržaním s D. dlhšie nemal kontakt a po zadržaní C. nedostával peniaze na nájom, a preto ich ukončil. Tiež vyhodil nefunkčný telefón, ktorý už nepoužíval. Z osôb, ktoré mal poznať, uviedol, že P. T. bol jeho priateľ, s ktorým sa spoznal asi pred dvadsiatimi rokmi, ale nepáchali spolu trestnú činnosť. Ďalej uviedol, že v jeho vlastníctve bola ešte garáž na Dolných Honoch, v ktorej sa našli zbrane. D. vnímal ako podnikateľa, ktorý vlastnil krčmu a fitnesscentrum. Svoje kontakty s D. upresnil tak, že D., keď niečo potreboval, tak mu telefonoval na telefón, ktorý od neho v minulosti dostal a následne ho vyhodil. Ten telefón od D. dostal preto, lebo vtedy mobilné telefóny boli drahé. K SIM karte sa vyjadril, že aj tá bola od D., na ktorého však číslo nemal. Keď potreboval s ním komunikovať, povedal to W. alebo C. a D. mu zavolať. D. číslo bolo nedostupné. Telefón mal mať vždy zapnutý. Ak tomu tak nebolo, tak mu zavolali W. alebo C., aby si ho zapol. Na rozdiel od iných, D. číslo nemal uložené v telefóne. Po zadržaní C., niekedy v roku 2012, ho zahodil, lebo bol starý a chcel sa odstrihnúť od D.. Mal vedomosť o tom, že na D. je vyhlásené pátranie. Naposledy s ním bol v kontakte po tom, čo zavreli W. a bolo to ohľadom prenájmu. Nepamätá si, či aj vtedy dostal peniaze, ale väčšinou to tak bolo. Peniaze dostával buď priamo od D. alebo od W. a C.. Ani po zadržaní C. nezmenil svoje návyky, čím myslel to, že neničil dôkazy a ničoho sa nezbavoval. Do prenajatých bytov chodil na požiadanie D. a z nejakých dôvodov, ktoré bolo treba riešiť. Ani D. v nich nebyval sústavne. Zdržal sa v nich tri, štyri dni. Nájom bytov boli postupné a dĺžka nájmu bola veľmi rôznorodá. Podľa neho sa v prenajatých bytoch zdržiaval hlavne sám a mal v nich aj osobné zbrane. Jeho kontakty s D. sa obmedzili v období rokov 2005-2006. Ďalej vymenoval spotrebnú elektroniku, ktorú pre D. zakúpil; kameru, monitor, videonahrávač, asi trojnožku, vysielачky, discman, prijímač a vysielач na odpočúvanie, mobilné telefóny, VHS kazety s vysokým obsahom, autobatérie. D. mu povedal, že kameru chce dať do auta, že chce monitorovať firmu a tam chce inštalovať aj odpočúvanie. Tieto veci však on neinštaloval. Priznal, že pre D. monitoroval okolie bytov, kde býval, a keď dostal konkrétny typ auta, tak určitý čas sledoval jeho pohyb. Vymenoval ulice, kde to robil. Vysvetľoval si to tým, že tam mal byty a možno prenajaté kancelárie. Potvrdil, že D. bol opatrný, vystresovaný a chodila s ním ochranka. V prenajatých bytoch sa D. zdržiaval sám vždy, keď za ním prišiel. Nevedel o ňom, že bol členom zločineckej skupiny, lebo nebol na to dôvod až po čas, keď sa to prevalilo v médiách. Mal však z neho rešpekt a strach, lebo sa často vyjadroval citátmi z bojových a kriminálnych filmov a raz mu povedal, že keď niekomu povie o ich spolupráci, tak si to odskáče. To ho prekvapilo. D. mu aj dohovárал, aby sa vyhýbal problémom, nespoločoval sa v skupinkách a chválil ho, že žije samotársky. Následne sa všeobecne vyjadril k tzv. sledovaniam, pri ktorých čas a miesto určoval D.. Také sledovanie trvalo maximálne týždeň - dva, nebolo každý deň, išlo o dve - tri hodiny doobeda alebo poobede. Robil ho z vlastného auta. Za túto činnosť osobitnú odmenu nedostával, lebo každý mesiac dostával finančné prostriedky. Prezývku N. ho oslovoval W., a to možno aj preto, že v prípade jeho neprítomnosti sledoval okolie W. bydliska, či je všetko v poriadku. Ďalej sa vyjadril k svojmu bydlisku, z čoho vyplynulo, že bol susedom C. a W.. Ešte vypovedal k svojim majetkovým, podnikateľským a osobným pomerom. Z toho vyplynulo, že riadne podnikal vo viacerých oblastiach. Poprel, že by mal akúkoľvek vedomosť o tom, že D. likvidoval nejakých ľudí.

Ku skutku v bode 2/ obžaloby (usmrtenie U. P.) vypovedal, že osobu P. nepoznal. K sledovaniam uviedol, že jedno robil sám pri Delfíne niekedy v rokoch 2003-2004, keď išlo o nejaké auto. Trvalo to asi týždeň. Ďalšie sledovanie robil niekedy v rokoch 2007-2008 spolu s W., každý vo svojom aute, niekde pri zadnej strane Istropolisu. Tiež sledovali auto. Malo ísť o N. O.. Z prenajatého bytu pri Astre nikdy sledovanie nevykonával a nemá vedomosť o tom, že by nejaká osoba, ktorú sledoval, bola rozstrieľaná na diaľnici. Ku skutku v bode 3/ obžaloby (usmrtenie H. F.) vypovedal, že D. mu nikdy nepovedal, aby v Pezinku sledoval nejaký dom alebo osobu. Neodviezol tam Škodu Pick-up a neinštaloval do nej kameru. Osoby H. F. a F. M. nepozná.

Ku skutku v bode 4/ obžaloby (nedovolené ozbrojovanie) vypovedal, že predmetnú garáž zabezpečoval on, pričom išlo o kúpu na požiadanie D., ktorý jej cenu aj zaplatil. Nepokladal to za nič nelegálne. Aj skrine do tejto garáže zadovážil on z pracoviska jeho matky. Asi mesiac po zakúpení garáže túto ukázal na D. príkaz C.. On do tejto garáže nestahoval žiadne zbrane a výbušniny. Kľúče mali zostať voľne položené na skriniach, tak D. mu povedal, aby tam nechodil pre prípad, že by niečo zmizlo. On to kontroloval raz ročne. Vlastníkom garáže bol on. Chatku v Lozorne kúpil, keď mu to odobril D.. Asi po roku od kúpy

sa bol D. pozrieť, ako to upravil. Sudy kúpili v Stupave v záhradkárskych potrebách a tieto zakopával jeden víkend a v ďalšom týždni ich mal zakryté podlahou. Keď kládol podlahu, sudy boli zakryté vekom. Nevidel, čo je v sudoch. Cena chaty bola asi 150.000 Sk, peniaze mu dal D.. Chatku kúpili pred pätnástimi - šesťnástimi rokmi. O obsah sudov sa nezaujímal. Myslel si, že v nich sú možno nejaké cennosti alebo spisy. Nepokladal to za nekalé a bol rád, že získal chatku. Chatku rekreačne užívala jeho rodina. D. a ľudia z jeho okolia nikdy, aj keď D. mal kľúče od chatky.

Ku skutku v bode 1/ súd vykonal toto dokazovanie.

Vypočul svedka U. C., ktorý vypovedal, že patril do zločineckej skupiny Sýkorovcov, kde pôsobil od X. smrti. On patril priamo pod H. D., prezývaného O.. Do skupiny sa dostal asi v roku 1997. D. robil ochrankára a šoféra, potom ho využíval na sledovanie, účasť na vraždách a všetko, čo bolo treba. Priamo pod D. patrili ešte U. W.-Č., P. O.-H.Č. a U. M.-N.. D. skupinu ešte rozdelil na niekoľko vetiev. Na Záhorí to viedol G. I., v Senci nebohý F. M. a v Bratislave D. W.. K osobe U. M. uviedol, že ho málokto poznal, lebo D. to nechcel. Ostatní členovia skupiny vedeli len to, že nejaký N. existuje. S ním sa stretával len on a W.. U. M. počúval len O. príkazy, robil sledovania, prenajímал byty, kupoval garáže a autá. D., keď niekoho chcel sledovať, dal M. príkaz, aby prenajal byt za týmto účelom. Vedel o prenajatom byte oproti reštaurácii Astra a o byte oproti firme Autolux. V týchto bytoch sa D. aj zdržiaval. Za ním tam dochádzali len M., W. a on. Vedel to aj preto, že M. mal telefón od O. s tým, aby ho nosil stále pri sebe. Keď ho mal vypnutý, tak mu O. povedal, aby M. zatelefonoval, alebo po neho šiel. Aj oni s W. mali jeden taký telefón. K M. sa ďalej vyjadril, že ten na príkaz D. kupoval autá na sledovanie, napr. Škodu Pickup. Svedok toto auto podrobne opísal s tým, že aj kameru do auta zakúpil M.. Tiež vymenoval garáže, ktoré na príkaz D. M. prenajímал alebo kúpil. Ďalej svedok opísal sledovacie zariadenie v prenajatých bytoch a prostriedky na komunikáciu. Od O. vedel, že techniku zabezpečuje M.. V prenajatých bytoch sa nachádzali aj zbrane, ktoré väčšinou prevážal on. Má vedomosť o tom, že prevážania zbraní do garáže sa zúčastnil aj M.. Spomínal aj výplaty, ktoré poberali členovia skupiny. Takú dostával aj M.. Väčšinou mu ju niesli on s W.. Okrem týchto bežných činností si svedok spomenul na udalosť, keď mu M. z bytu pri Astre doniesol policajné uniformy, ktoré bolo treba spáliť. Ešte sa vyjadril k postaveniu a činnosti ďalších osôb v skupine, P. O., F. M., P. W., H. H., T. Q., G. D.. K osobám, ktoré zabezpečovali zbrane pre skupinu patrili U. D., Š. Q., P. T.. Ďalej svedok uviedol, že on sám seba pokladal za člena skupiny Sýkorovcov, aj keď tvrdil, že tam nebol dobrovoľne. Opísal svoje povinnosti a činnosť. Nevedel sa vyjadriť, či M. niekedy dostal pokutu za vypnutý telefón, ani čím sa oficiálne živil. Pri vybavovaní bytov a garáží osobne nebol, ale O. mu hovoril, že to pre neho vybavoval M., ktorý byty chodil aj upratovať.

Svedok D. W. vypovedal, že U. M. spoznal vo firme Č. a iba zbežne. Nevníma ho ako člena skupiny Sýkorovcov. Ešte ho videl pri prerábke domu Č. a T. na Michalskej ulici. Spoločenských akcií sa M. nezúčastňoval. Ďalej svedok vymenoval členov jednotlivých vetiev skupiny Sýkorovcov a jej štruktúru. K prenajímaniu garáží a sledovaniu osôb toho veľa nevedel. Vypovedal, že to robili najmä C. a M. za účelom ich odstránenia. Mal vedomosť o tom, že sú zbrane a výbušniny, ale O. mal na to svojich ľudí, preto nevie, kde boli skladované. Prezývky N. a N. nepoznal.

Svedok G. D. vypovedal, že U. M. pozná, lebo sa niekoľkokrát stretli v byte v Karlovej Vsi, a to prvýkrát v lete 1998. Tento byt bol jeden z mnohých, ktoré D. používal na prenocovanie a mal povahu konšpiračného bytu. Aj on tam niekoľkokrát prespal. Tento byt používal tiež M.. V tom čase tam prespával aj Y. O., ktorý je jeho známy. Medzi D. a M. bol kamarátsky, takmer dôverný vzťah, podľa jeho názoru preto, lebo bol jedným z mála ľudí, ktorí vedeli, kde D. prespáva. M. však neregistroval ako člena skupiny, resp. nevidel na žiadnom stretnutí Sýkorovcov. Ďalej svedok vymenoval členov skupiny Sýkorovcov, za ktorého sa on nepokladal, ale mal s nimi blízky vzťah. Ďalej sa vyjadril k ich činnosti, najmä k osobe nebohého Š. Q., cez ktorého sa zabezpečovali zbrane a výbušniny. Podľa svedka tieto sa nachádzali v rôznych bytoch a garážach. Uviedol, že napr. v roku 1998 v garáži v Dúbravke boli auto a zbrane pripravené už na konkrétnu akciu. Sledovania osôb sa nezúčastnil. Svedok doplnil, že jeho pôsobenie pre skupinu bolo v regióne Martina a Žiliny.

Svedok P. O. vypovedal, že U. M. pozná zbežne zo svojho pôsobenia v skupine Sýkorovcov pod prezývkou N., keď sa s ním zúčastňoval na rôznych akciách, ktoré plánoval D.. Ďalej opísal svoje pôsobenie v skupine od roku 1998, odmeny a financovanie skupiny, jej činnosť, štruktúru a vymenoval jemu známych členov. Vykonyval funkciu šoféra-ochrankára najprv u M. a potom u D.. Páchal

najzávažnejšiu trestnú činnosť spolu s D., H.Á., W., C., I., M. a W.. Niekedy pri tom boli aj W. a H.. Podieľal sa na viacerých vraždách. K M. uviedol, že toho D. využíval na sledovanie, prenájom bytov a nebytových priestorov, nákup rôznej sledovacej techniky. O M. veľa členov skupiny nevedelo, lebo D. ho držal v ústraní. V kontakte s ním boli aj W. a C.. Aj on sám raz alebo dvakrát odniesol M. výplatu. Išlo o 1.000 Eur a na lístočku bolo napísané N. (prezývka M.). Nemal na neho kontakt, ale vedel, kde býva, tak sa to podarilo asi na tretíkrát. Bolo to v roku 2012. Tieto vzťahy fungovali konšpiratívne, aby nikto nevedel, ako to v skupine funguje. M. v skupine vnímal od roku 1999, keď spolu prvýkrát komunikovali cez mobilné telefóny pri sledovaní U.. Vnímal, že za N. D. posielal najmä C.. Vedelo sa, že M. mal prenajaté nejaké garáže, kde boli zbrane a že mal na starosti nakupovanie sledovacej techniky. D. takto sledoval niektorých poškodených, potom to vyhodnocoval a plánoval akciu. Telefóny, ktoré používali pri akciách, dostali pred týmito a ich údržbu mal na starosti M.. Po akcii sa vracali. On sám však pri žiadnej akcii vo fyzickom kontakte s M. nebol. Sledovania sa zúčastňovali aj C. a W.. Následne vymenoval byty, ktoré používal D., ale nevedel sa vyjadriť, či ich mal na starosti M.. Tieto byty sa používali nielen na prespávanie D., ale aj na sledovanie osôb, pričom spomenul sledovanie firmy P., odkiaľ mal M. nahrávať. Uviedol, že využívali aj garáže na parkovanie áut, ktoré sa používali pri akciách. Nevenoval pozornosť tomu, čo M. platil z D. peňazí. Vzťahy medzi D. a M. charakterizoval ako kamarátske. Akcie plánoval D. v dome zvanom Firma, pričom jemu bola určená úloha a on nevedel, aké úlohy majú iní členovia skupiny. O akciách sa nerozprávali ani pred nimi, ani po nich. Aj keď D. niečo povedal, on na to nereagoval, lebo mal takú skúsenosť, že mu naznačoval možnosť fyzickej likvidácie, ako to bolo pri iných členoch skupiny, I. a W.. On sám bol s D. v nepretržitom kontakte, vždy pripravený na telefóne. Za M. a D. kamaráta označil aj T., ktorého tiež niekedy D. volal do Firmy k rozdeľovaniu úloh. Ďalej vymenoval miesta, kde sa členovia skupiny stretávali. D. mal kanceláriu v areáli Fiatu, kde boli aj autodielska, garáže, stolárska dielňa, reštaurácia. Niekoľkokrát tam za D. prišiel aj M.. K akcii proti U. ešte uviedol, že sa uskutočnila, ale nepodarilo sa ho zavraždiť. M. musel o nej vedieť, lebo on jemu dával informáciu, že dotýčný už vyrazil, a tiež D. a W.. K ostatným sa vyjadriť nevedel. K svojmu vzťahu s M. dodal, že okrem zdravenia sa sa s ním nikdy osobne nerozprával, možno dve - tri slová, keď mu odovzdával peniaze.

Svedok T. Q. vypovedal k svojmu vstupu do skupiny Sýkorovcov a k vlastnému kariérnemu postupu v nej, jej štruktúre a činnosti. Po smrti X. ju riadil H. D.. Ďalej vymenoval tie osoby, ktoré z fungovania skupiny poznal. Priznal, že aj on zabezpečoval zbrane a výbušniny, ale nevedel, kde boli uskladnené. Mal vedomosť o tom, že boli prenajímané byty, garáže, chaty na uskladnenie áut, prípadne skrývanie sa ľudí medzi akciami. Chaty prenajímal aj on. Zúčastnil sa na jednej vražde, a to H. T. Len z počutia vie, že sledovanie vykonával Č. a P. Ď.. Eviduje osobu Š. Q., s ktorým sa stretával v rokoch 1997 - 2000. Skupina používala vozidlo Škoda Pick-up červenej farby, v ktorom boli napr. lopaty, keď išli niekoho zakopať. On sám fungoval v tzv. záhoráckej vetve skupiny. Meno U. M. mu známe nie je. Svedkovi boli predložené fotoalbumy zo zv. č. XI, čl. 3736-3745, pričom dvakrát opoznal osobu, ktorú dvakrát alebo trikrát stretol vo Fiate s O.. Ostatné osoby z fotoalbumov nepoznal. Opoznanou osobou je U. M.. Svedok ešte upresnil, ktoré nehnuteľnosti pre potreby skupiny zabezpečil on a doplnil, že zbrane a výbušniny odovzdával I. a v jednom prípade C..

Svedok H. H. poznal U. M. len zbežne prostredníctvom P. W., ktorý mu povedal, že M. je utajeným členom skupiny, ktorý robí veci pre D.. Stretol ho len niekoľkokrát, keď M. prišiel za Č. alebo D.. Prvýkrát ho vnímal v rokoch 1998 - 1999. Ďalej svedok uviedol, že členom skupiny bol od roku 1998 a vymenoval všetkých jej členov, ktorých poznal, podľa ich zaradenia v štruktúre skupiny. K M. ešte dodal, že od W. vedel, že mu chodí výplata a D. vybavoval veci. Ďalej vie len to, čo sa hovorilo, že mal vybavovať prenajaté byty, vysielačky, odpočúvaciu techniku, že o ňom vedeli O., C., W. a W.. Len od W. počul, že M. mal byť prítomný pri zavraždení H.. Následne svedok opisoval, ako fungovalo financovanie skupiny. Svedok poznal P. T., ktorý mal byť dobrým priateľom D. a vraj aj M.. O Škoda Pick-up nemal informácie.

Svedok U. W. vypovedal, že U. M. poznal od roku 1997 a mali veľmi dobrý vzťah. Poznal ho cez T., ktorý bol kamarát D. aj M.. On sám do skupiny prišiel v roku 1996, ešte počas života P. X.. Po jeho zabití vedenie prevzal H. D.. Ďalej svedok podrobne vymenoval všetkých členov skupiny, ktorých poznal, podľa ich začlenenia do jednotlivých vetiev. K M. uviedol, že tento býval v Karlovej Vsi a v roku 1997 sa k nemu nasťahoval D., ktorý potom začal využívať jeho služby, najmä ohľadom zabezpečenia technických prostriedkov. M. nikto nepoznal, stretával sa s ním len on a C., keď mu D.Š. niečo odkazoval a nestretol sa s ním osobne. Uviedol, že napr. chatku na Záhorí prikázal M. kúpiť D. a oni dvaja boli tiež pri tom, keď to ukazoval. Vtedy D. M. dovolil používať chatku na rekreačné účely, ale prikázal mu, čo má v nej urobiť. Ide o chatku, kde boli sudy so zbraňami. V tejto zostave boli aj pri kúpe garáže vo Vrakuni. Ďalej sa

svedok vyjadroval k náplni činnosti skupiny, ktorou bolo vydieranie, výpalné, prostitúcia, drogy, likvidácia ľudí na objednávku. Opísal finančné fungovanie skupiny. K tomu uviedol, že M. nosil peniaze on alebo C.. Najvyššia odmena bola 1.000 Eur a on osobne ju nosil M. domov, lebo boli v podstate susedia. Potom svedok opísal akciu proti O. Y., pri ktorej mal sledovanie robiť M. z bytu na Dlhých Dieloch, ktorý on aj zadovážil rovnako, ako kameru, ktorá tam bola umiestnená. Byty a garáže pre úzku skupinu okolo D. zabezpečoval M.. Niektoré z nich vymenoval a uviedol osoby, ktoré sa v nich zdržiavali. Garáže sa zabezpečovali najmä na umiestnenie ukradnutých áut a zbraní, keď sa pripravovala tzv. robota. Aj on sám pozháňal zbrane. Čo sa týka sledovania, to bola úloha jeho, C. a tiež M.. Ku koncu to už robili len oni dvaja s M.. Potvrdil, že M. okrem neho a C. nikto nepoznal, lebo to D. nechcel. Ďalej sa svedok vyjadroval k sledovaniu z roku 2009 a 2010, ktoré robili s M.. Pri sledovaní používali kamery, ktoré M. zabezpečil a inštaloval. Spomenul aj vozidlo Škoda Pick-up, kde túto kameru umiestňovali a zahádzali krabicami, aby to vyzeralo ako tovar. On M. oslovoval prezývkou N., ale iní ho volali N.. Uviedol, že M. mal mobilný telefón, ktorým komunikoval s D. a stávalo sa, že keď ho mal vypnutý, tak D. poslal jeho alebo C. s odkazom, aby si ho zapol. Telefóny, používané na akciách, boli nastavené na rýchlu voľbu a tichý mod. Miesta, kde M. videl, boli byt na Dlhých Dieloch, byt pri firme P., garáž so zbraňami a chatka v Lozorne. Miesta, kde sa stretávali M. s D., boli určite byt pri Astre a byt v Dúbravke, ale bolo množstvo iných, ktoré by bol schopný osobne poukazať. Do centrálneho vo Fiate M. síce chodil, ale okrem D., C. a jeho nikto nevedel, kto to je. Do tzv. Firmy nechodil. Keď išlo o sledovanie osoby, vždy to bolo z dôvodu jej likvidácie. On to M. nikdy nepovedal, ale myslí si, že ho to napadlo. Ďalej potvrdil dobré vzťahy M. s T.E.. Podľa jeho subjektívneho názoru M. nebol členom skupiny, ale bol pre ňu činný. Sám si myslí, že keď ho viedol napr. sledovať T., tak musel vedieť prečo. On mu nikdy žiadny pokyn nedal, to mohol len D.. Poznal ho ako podnikateľa, ktorý poskytoval služby v občerstvení. Pri ich vzájomných stretnutiach s D. nikdy nepočúval, o čom sa rozprávajú, lebo nechcel.

Svedok G. I. využil svojho práva nevypovedať už v prípravnom konaní (zv. č. VI, č.l. 1755-1758).

Z prečítanej výpovede svedka H.. Q. Š. (zv. č. VI, č.l. 1823-1828) vyplýva, že U. M. v minulosti prenajímal byt v Karlovej Vsi na Púpavovej ul. č. XX v obytnom dome na X. poschodí. To sa realizovalo prostredníctvom inzerátu v roku 1997 a pán M. reagoval osobne. Nájomné platil včas, a keď prišli byt skontrolovať, tak v ňom bolo čisto. Pri jednom takomto stretnutí dohodli aj podnájom garáže tiež na Púpavovej ulici. Byt bol vo vlastníctve jeho manželky a garáž bola vo vlastníctve pána O., ktorý s podnájomom súhlasil. Prenájom bytu trval asi 2 roky a prenájom garáže asi do konca roka 2012. Svedok ešte opísal polohu bytu.

Z prečítanej výpovede svedka G.. Š. F. (zv. č. VI, č.l. 1843-1847) vyplýva, že je vlastníkom garáže v Karlovej Vsi v objekte Garáže-Veternicová, ktorú kúpil asi v roku 1997. Vzhľadom na to, že garáž nevyužíval, tak ju prenajal, ale nepamätá si kedy. O jeho majetok sa dlhodobo staral otec, lebo on sa zdržiaval v zahraničí. S U. M. do kontaktu neprišiel, rozprával mu o ňom len otec. Prenájom trval asi dva až tri roky a ukončil sa asi pred tromi, štyrmi rokmi. Počas prenájmu ani jeden z nich v garáži nebol. Podstatné skutočnosti, ktoré mu otec povedal, boli, že M. namontoval ďalší zámok a doniesol dve plechové skrine. Všetko tam zostalo aj po skončení nájmu.

Podľa zápisnice o previerke výpovede s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. VI, č.l. 1646-1676), ktorú urobil P. O., tento určil miesta viacerých garáží v Bratislave, a to na Dlhých Dieloch v garážovom dome na podzemnom podlaží aj v spodnej časti, ďalšiu v uličke vedúcej za hotel Holiday In, inú pri poľovníctve Hermes a jednu v Senci v garážovej zástavbe, kde aj popísal stavebné zmeny. Určil aj byty v Bratislave. Jeden v obytnom dome Martinčekova X a X, vedľa Astry, pri kúpalisku Delfín, ktorý podľa jeho vyjadrenia predtým stavebne vyzeral ináč. Ďalší v Bratislave - v Karlovej Vsi na ul. Karloveskej XX, X. poschodie, asi č. XX. Tretí bol byt v Líščom údolí smerom na Púpavovú ulicu, kde podľa vlastného vyjadrenia vozil D. len po schody.

Zo znaleckého posudku Výskumného ústavu súdnej optiky č. 106/10/2013 zo dňa 17. 05. 2013 (zv. č. XVI, č.l. 4833-4900) vyplýva, že bol preskúmaný mobilný telefón obž. U. M. aj s vloženou SIM kartou, ako aj s pamäťovou kartou. Údaje zistené z mobilného telefónu, a to zoznam kontaktov, ako aj zoznam prijatých a volaných hovorov, takisto zoznam prijatých SMS správ a e-mailových správ, boli spracované do tabuliek a sú súčasťou posudku.

Zo znaleckého posudku č. 40/2014, vypracovaného F. L. F., I., znalcom z odboru umelecké diela, odvetvie výtvarné umenie, zo dňa 20. 02. 2014 (zv. č. XVI, č.l. 4906-4924) vyplýva, že preskúmal obraz zaistený pri prehliadke garážového boxu č. XX v garážovom dome v Bratislave dňa 22. 04. 2013 a konštatoval, že ide o obraz Janka Alexyho s odhadom jeho ceny od 19.500,- € do 20.500,- €.

Z lustrácie k zaisteným zbraniam v garážovom boxe v garážovom dome na Dvojkřížnej ulici v Bratislave a v záhradnej chatke v Lozorne (zv. č. XVI, č.l. 4925-4952) vyplýva, že časť zbraní sa nachádza v pátraní ako odcudzené a stratené zbrane.

Z lustrácie v evidencii zbrojných preukazov (zv. č. XVI, č.l. 4953-4957) vyplýva, že obž. U. M. je evidovaný ako držiteľ strelnéj zbrane.

Zo správy Národnej ústredne INTERPOL-u Bratislava k zaistenému obrazu (zv. č. XVI, č.l. 4962) vyplýva, že je registrovaný v rakúskej databáze ako odcudzený dňa 17. 01. 2006 z múzea v Slovenskej republike, kedy boli odcudzené celkovo štyri obrazy autora Janka Alexyho.

Z fotokópie listín zo spisu Úradu justičnej a kriminálnej polície KR PZ v Nitre ČVS: KRP-1/OVK-NR-2006 (zv. č. XV, č.l. 4695-4975) vyplýva, že dňa 17. 01. 2006 bola vykonaná krádež v Galérii v Leviciach, v areáli Levického hradu - Tekovského múzea, Galérie J. Nécseyho, pričom boli odcudzené viaceré obrazy a medzi nimi aj obraz Janka Alexyho.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 21. 05. 2013, sp. zn. PK-1T/26/2011 (zv. č. XIX, č.l. 5939-5989), v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 11. 2013, sp. zn. 6 To 6/213 (zv. č. XIX, č.l. 5990-6000), bol P. W. odsúdený za členstvo v zločineckej skupine tzv. Sýkorovcov a iné trestné činy.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 28. 07. 2014, sp. zn. BB-3T/19/2014 (zv. č. XVIII, č.l. 5756-5757), bol H. H. odsúdený za členstvo v zločineckej skupine tzv. Sýkorovcov a skutky spáchané uvedenou skupinou.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 14. 10. 2014, sp. zn. PK-1T/29/2014 (zv. č. XVIII, č.l. 5745-5749), bol U. C. odsúdený za členstvo v zločineckej skupine tzv. Sýkorovcov a skutky spáchané uvedenou skupinou.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 28. 05. 2013, sp. zn. PK-1T/10/2012 (zv. č. XVIII, č.l. 5620-5711), bol U. W. odsúdený za členstvo v zločineckej skupine tzv. Sýkorovcov. Zároveň uvedeným rozsudkom v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 13. 05. 2014, sp. zn. 4 To 7/2013 (zv. č. XVIII, č.l. 5712-5736), bol právoplatne odsúdený D. W. a spol. za členstvo v zločineckej skupine tzv. Sýkorovcov a skutky spáchané zločineckou skupinou.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 24. 03. 2015, sp. zn. BB-3T/42/2014 (zv. č. XVIII, č.l. 5781-5782), bol P. O. právoplatne odsúdený za dva trestné činy, z toho prvý z nich je vražda H. F..

Na hlavnom pojednávaní dňa 23. 09. 2015 bola obhajcom predložená kópia uznesenia vo veci ČVS: PPZ-1072/NKA-PZ-BA-2014, z ktorého vyplýva, že U. W. je stíhaný v ďalšej trestnej veci. Následne bola zo spisu ŠTS v Pezinku, sp. zn. PK-1T/10/2012 prečítaná z č.l. 5895-5896 tá časť, ktorá sa týka tzv. porozsudkovej agendy so započítanej väzby u odsúdeného U. W., ktorý v tejto veci bol svedkom.

Podľa obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR zo dňa 25. 09. 2014, sp. zn. VII/1 Gv 164/12/1000 (zv. č. XVIII, č.l. 5458-5572), sa proti H. D., G. I., U. C., P. O., P. W. vedie trestné konanie pred súdom za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupina a skutky spáchané uvedenou skupinou.

K trestnej činnosti H. D., ktorú spáchal v rámci zločineckej skupiny, sú založené listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že vo viacerých konaniach sa proti nemu koná ako proti ušlému a je na neho vydaných viacero medzinárodných a európskych zatýkacích rozkazov (zv. č. XIX, č.l. 5815-5870).

K trestnej činnosti P. W., ktorú spáchal v rámci zločineckej skupiny, sú založené listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že vo viacerých konaniach sa proti nemu koná ako proti ušlému a je na neho vydaných viacerých medzinárodných a európskych zatýkacích rozkazov (zv. č. XIX, č. I. 5885-5938).

Podľa úmrtného listu na osobu F. M. je dátum úmrtia 06. 06. 2004 (zv. č. XVIII, č. I. 5574).

Boli prečítané aj listiny predložené ako nové dôkazy na hlavnom pojednávaní dňa 07. 09. 2015 prokurátorom, ktoré sa týkali firiem Y.-T., s. r. o., Y. L., s. r. o., I., s. r. o. a osôb Š. Q., P. O., Š. F. a G.. Š. F.. Išlo o ustálenie telefónnych čísiel, na ktoré sa volalo z telefónneho čísla, patriacemu U. M..

Ku skutku v bode 2/ súd vykonal toto dokazovanie.

Svedok U. C. vypovedal, že s usmrteným U. P. boli kamaráti asi od roku 1994-1995, a tento Sýkorovcom platil výpalné. Potom sa začal stretávať s Rusmi a D. usúdil, že ide o konkurenčnú zločineckú skupinu, preto ho treba usmrtiť. Začali ho sledovať spolu s W., ale nedarilo sa im, lebo rýchlo jazdil. Preto D. dal M. príkaz, aby prenajal byt oproti firme P. za účelom zistenia, kedy do práce prichádza a odchádza. Raz ho boli navštíviť aj vo firme a pri tomto rozhovore prezradil, kadiaľ asi chodí. Rozhodnutie D. bolo usmrtiť ho medzi Sencom a Trnavou. W. s M. mali za úlohu prenajať garáž v Senci, zabezpečiť auto a zbrane. Naplánoval sa presný deň, určilo sa, kto kde má byť a rozdali sa telefóny. Úlohou M. bolo byť v byte. Svedok ďalej opísal, aké úlohy mali ďalší jednotliví aktéri útoku, a to W., I., D., W., M., O.. On sám v Senci odparkoval auto, na ktorom priviezol D. a I.. Potom išli na most na diaľnicu. Po informácii, že P. je na Zlatých pieskoch, sa z mosta pomaly presunuli na diaľnicu. D. mal odmerané, ako dlho trvá cesta po diaľnici. Keď sa P. blížil, zapli sirény a svetelnú signalizáciu, zablokovali P. auto, kričali „polícia“ a potom strieľali. On mal na sebe vestu s nápisom polícia. W. ho odviezol do garáže v Senci a potom sa vrátil do Bratislavy. Stalo sa to v noci. V ďalšej časti svedok opísal ich auto a výzbroj. V ďalšej časti výpovede spresnil, že prenajatý byt bol na zvýšenom prízemí alebo na prvom poschodí. Nevedel určiť čas, že kedy ho M. na D. príkaz pred vykonaním skutku prenajal, ale sledovanie P. prebiehalo už predtým. Jemu D. povedal, že takýto príkaz M. vydal. Samotné sledovanie z bytu vykonával M., s D. sa tam aj stretávali a prehrával mu záznamy. D. im potom o záznamoch rozprával, ale on sám ich nikdy nevidel. Potvrdil, že v byte bol aj on, keď tam D. odviezol, aby tam prespal alebo pozrel si záznamy. Asi tam raz videl aj M.. K samotnému rozdeleniu úloh pred skutkom došlo deň predtým, ale nepamätal si, kde. Úlohou M. bolo sledovať z bytu, kedy P. opustí firmu. Myslí si, že to aj urobil, lebo v ďalšom priebehu iní dali vedieť, že P. je už na Zlatých pieskoch. Nevedel spresniť aký servis, resp. obsluhu, si vyžadovala kamera umiestnená v byte. Samotného M. v deň skutku fyzicky nevidel. On vykonával sledovanie s W. z auta oproti firme. K vozidlu VW Passat uviedol, že potom ho dovezli do garáže na Dolných Honoch, od ktorej mali kľúče D. a M., ale ten pri tom nebol. Ďalej sa svedok vyjadroval ku skupine po rusky hovoriacich ľudí, ktorými sa P. obklopil.

Svedok D. W. vypovedal, že P. poznal, lebo platil skupine peniaze, o čom sa s ním aj rozprával. Dôvod jeho odstránenia nevie, ale vraj to boli kontakty s Rusmi. Stále boli s ním šiesti až ôsmi. K niektorým osobám z tejto skupiny uviedol svoje poznatky. Pri jednom rozhovore P. vyčítal, že hrá na dve strany. Vedel tiež o konflikte medzi Sýkorovcami a P. s Rusmi v Č. pizzerii, keď došlo k bitke. Tento konflikt sa však urovnal a podľa neho nebol dôvodom zabitia. Raz odviezol I. na Záhorie, kde tento skúšal nejakú pušku a D. mu povedal, že touto P. usmrtia. Vyjadril sa k P. firme, že išlo o predajňu s autami a nachádzala sa niekde v Prievoze pri Astorke. O samotnom usmrtení vedel len to, čo mu porozprávali pri nejakej pijatike.

Svedok G. D. vypovedal, že P. nepoznal.

Svedok P. O. vypovedal, že skutok naplánoval a úlohy porozdeľoval D. z dôvodu, že P. sa obklopoval rusky hovoriacimi ľuďmi a považoval ho za konkurenciu. On sám P. poznal a asi im platil za ochranu predajne. Na poradu ohľadom rozdelenia úloh si nespomínal, a tiež si nepamätal, či mu jeho úlohy určil D. priamo alebo prostredníctvom C.. Aj M. mal na starosti sledovanie jeho osoby. Mal zadovážiť byt na Prievozskej ulici oproti predajni nebohého, ktorá sa volala Y.. Z tohto bytu M. sledoval a nahrával predajňu a D. si tam chodil pozeráť záznamy a podľa toho vyhodnocoval a plánoval akciu. Pri skutku on sám plnil úlohy sledovania a nachádzal sa pod úrovňou križovatky Prievozska-Bajkalská. Sedel v aute zn. Renault. On čakal na telefonát od N. (M.) z tohto bytu. Po jeho telefonáte, že už ide, sa presunul po

hlavnej ceste a nasledoval auto poškodeného, Škoda Octavia červenej farby, po Bajkalskej ulici. P. sa ešte zastavil na benzínovom čerpadle. Určite mu volal M., lebo pozná jeho hlas a vedel, čo idú urobiť a že to urobia. On informácie dával asi D.. Poškodeného sledoval po Zlaté piesky, a tým sa jeho úloha skončila. K osobe M. ďalej uviedol, že sa vedelo, aké úlohy plní pre D., že bol v byte, ktorý pokladal za tajný. V samotnom byte nebol a záznamy zo sledovania nevidel. Ak aj D. niektoré záznamy komentoval, on sa snažil to nevnímať. Pri skutku bol použitý VW Passat striebornej farby s rôznymi svetelnými a zvukovými znameniami. Ďalej vymenoval osoby, ktoré sa na skutku zúčastnili. Viac okolností ohľadom účasti M. na skutku objasniť nevedel.

Svedok T. Q. sa k usmrteniu P. vyjadriť nevedel. Počul o tom len od I..

Svedok H. H. vypovedal, že P. poznal len z jediného konfliktu medzi nimi a skupinou rusky hovoriacich ľudí, ktorými sa P. obklopoval. O jeho usmrtení nevie nič, lebo bol v tom čase vo väzbe.

Svedok U. W. vypovedal, že P. sa z ich skupiny poznal s C., platil za ochranu, ale potom nadviazal kontakty s Rusmi, čo D. vadilo. Vedel o tom, že mal nejaký veľmi vážny konflikt s Albáncami, kde boli aj obeť, a to malo vyhovovať D. v tom smere, že by sa to hodilo na Albáncov. K samotnému usmrteniu predchádzala porada. Sledovanie neprebiehala pred skutkom dlho, asi dva týždne. M. na porade prítomný byť nemohol, lebo jeho v skupine nepoznali. Jemu sa to povedalo. O P. sa vedelo, že chodí každý deň do svojej firmy Y., a preto sa do bytu nasadilo sledovacie zariadenie, ktoré zabezpečil M.. P. používal auto zn. Škoda Octavia červenej farby. On vykonával sledovanie spolu s C. a potom ešte mal odviešť strelcov z miesta streľby. Potvrdil, že pri útoku sa použilo auto zn. VW Passat so svetelnou a zvukovou signalizáciou. Ďalej sa svedok vyjadril k úlohám ďalších osôb pri akcii, a to O., M., W., D. a I.. Strelcami boli D., C. a I., pre ktorých on prišiel na aute zn. Škoda 120. K nemu do auta pristúpil aj W.. Do Bratislavy sa vrátili cez Záhorie. Úlohy rozdelil D.. Vychádzalo sa z toho, že oproti P. firme bol obytný dom, odkiaľ prebiehalo sledovanie, ktoré vykonával M.. V byte bola aj kamera. V tom byte sa zdržiavali len D. a M.. Toto vie, lebo to takto rozdelil šéf. M. počas akcie zostal na mieste samom. On sám videl priebeh usmrtenia P., lebo sa nachádzal neďaleko. Akcia prebehla vo večerných hodinách.

Z prečítanej výpovede svedkyne X. P. (zv. č. XI, č.l. 3542-3556) vyplýva, že v deň manželovej smrti cestovala zo Serede do Bratislavy a na druhej strane diaľnice videla auto Škoda Octavia červenej farby. Volala manželovi, ale ten jej nedvíhal, preto išla do jeho firmy Y.. S jedným zamestnancom sa vrátili na diaľnicu, ale policajti ich k autu nepustili a nepovedali jej, že manžel je mŕtvy. Z osôb, ktoré sú stíhané pre usmrtenie manžela, nepozná nikoho. O jeho prípadných kontaktoch s uvedenými osobami, prípadne s rusky hovoriacimi ľuďmi, nevedela nič. Opísala svoje spolužitie s manželom, ktorého vnímala ako majiteľa firmy Y.. Naposledy ho videla v tejto firme a nič zvláštne si na ňom nevšimla. Nikdy nespomínal, že by sa bál o svoju bezpečnosť.

Z prečítanej výpovede svedkyne N. Š. (zv. č. XI, č.l. 3684-3693) vyplýva, že bola svokrou nebohého. Asi týždeň pred jeho usmrtením bola jej dcéra aj s vnukom na dovolenke, kde ich poslal zať, aby si oddýchli. Asi mesiac predtým sa jej zať sťažoval, že ho pravdepodobne niekto sleduje z bytu oproti firme, a preto ich chcel chrániť. Viac jej však k tomu nepovedal. V deň usmrtenia zaťa jej však dcéra volala, že videla ich auto, pri ktorom sú policajti. Preto sa skontaktovali aj s otcom nebohého, ktorý sa osobne presvedčil, že mu syna na diaľnici usmrtili. O vzťahoch jej zaťa s osobami stíhanými pre tento skutok, nevedela nič a nepoznala ich.

Z prečítanej výpovede svedka G. Š. (zv. č. XI, č.l. 3705-3712) vyplýva, že je služobne zaradený ako referent na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A.. Keď v ranných hodinách išiel so služobným autom do Bratislavy, na druhej strane diaľnice medzi Bratislavou a Trnavou videl odstavené auto zn. Octavia, ktoré bolo naštartované a malo zapnuté svetlá. Zisťoval, či auto nie je kraďnuté. On k tomuto autu prišiel a našiel tam zvinuté telo osoby, na čelnom skle diery a na zemi nábojnice. Oznamoval to operačnému príslušníkovi a počkal na príchod policajtov a sanitky.

Z prečítanej výpovede svedka U. P., st. (zv. č. XI, č.l. 3713-3721) vyplýva, že je otcom nebohého. So synom však prerušil kontakty v roku 1997, keď zistil, že syn vo firme Y. rozkrádal majetok a stýkal sa, podľa jeho názoru, s pochybnými ľuďmi, ktorých on nepoznal. Asi v marci 1997 predal svoju firmu rakúskemu podnikateľovi a od vtedy so svojim synom už nikdy neprehovoril. O smrti syna sa dozvedel tak, že 19. 04. 2000 asi o desiatej počul v rozhlase o tom, že na diaľnici D1 pri odpočívadle Čataj bol

zastrelený mladý podnikateľ s autodielmi U. P.. Bol si to osobne overiť. K osobe nebohého syna sa vyjadril, že po predaji firmy, ktorá sídlila na ul. Stará Vajnorská, tento zostal jej riaditeľom až do jeho smrti. Osoby, ktoré mali jeho syna usmrtiť, nepozná, ale myslí si, že syn ich poznal. Syn sa mu chválil, že jeho kamarátom bol X. a keď ho vyhodil z firmy, tak sa mu vyhrážal. Preto sa rozhodol firmu predať. Mal informácie o tom, že jeho syn stále nosil pri sebe zbraň a pri incidente v podniku Babylon bol postrelený a následne sa liečil vo väzenskej nemocnici v Trenčíne.

Z prečítanej výpovede svedka Martina Semana (zv. č. XI, č.l. 3722-3727) vyplýva, že P. spoznal asi rok pred jeho úmrtím. Jeho kamarátom bol skôr C. P.. Vedel však, že tentoraz dostal bitku od P. aj s Rusmi kvôli osobným veciam. Preto sa P. tešil, keď ho zabili, lebo si to zaslúžil. Podľa neho P. s tým nič nemal. P. poznal tak, že sa správal vyzývavo a hlučne. Spomenul ešte bar Borsalino, ktorý patrilo U. O., proti ktorému svedčil v kauze tzv. kyselinárov. Nevedel však, či sa tam bavili o vražde P..

Z prečítanej výpovede svedka U. O. (zv. č. XI, č.l. 3728-3732) vyplýva, že P. nepoznal. V jednom zo svojich podnikov si vypočul rozhovor medzi P. a X., v ktorom spomínali, že P. vylákali na diaľnicu a tam ho odpálili, zastrelili. Spomínal ešte ďalšiu streľbu v podniku Babylon, kde bol P. postrelený. On rozumel vyššie uvedenému rozhovoru tak, že ho zavraždili títo dvaja z osobných dôvodov a z pomsty. Uvedené bolo aj predmetom trestného oznámenia, ktoré podal. Podal aj trestné oznámenie, aby dokázal, že X. klame, keď ho usvedčuje zo zabitia P..

Z prečítanej výpovede utajeného svedka s krycím menom „Q.“ (zv. č. XI, č.l. 3733-3735) vyplýva, že tento mal vypočuť v lete 2000 rozhovor medzi P. a X., podľa ktorého oni mali z osobných dôvodov zabiť P.. Totožnosť utajeného svedka bola odtajnená a išlo o U. O..

Podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva (zv. č. VIII, č.l. 2208-2237), pitvu nebohého U. P. vykonal P. P. M. a P. Y. Š.. Na základe zisteného rozsahu zranení a strelných kanálov konštatovali, že k usmrteniu osoby došlo následkom strelných poranení, spôsobených brokovnicou a guľovou strelnou zbraňou (pravdepodobne rýchlopalnou). Čas smrti bol ustálený na 19. 04. 2000 medzi 5.30 hod. - 6.30 hod. Toxikologický nález bol negatívny, z pitvy bola vyhotovená fotodokumentácia.

Podľa zápisnice o previerke výpovede na mieste s pripojenou fotodokumentáciou zo dňa 23. 10. 2015 (zv. č. VI, č.l. 1646-1676) svedok P. O.Č. určil dom, v ktorom sa nachádzal byt, odkiaľ sa sledovala firma Y., ďalej miesto, kde čakal na správu, že P. odchádza z firmy, smer, ktorým P. odchádzal na benzínovú pumpu a kde sa zastavil. Označil tiež garáž v Bratislave na Dlhých Dieloch v garážovom dome na nadzemnom podlaží aj v spodnej časti č. XXX alebo XXX, kde bol určitý čas umiestnený automobil VW Passat, na ktorý na tomto mieste lepil fólie.

Podľa zápisnice o previerke výpovede na mieste s pripojenou fotodokumentáciou zo dňa 11. 06. 2013 (zv. č. XI, č.l. 3565-3597) svedok U. W. určil miesto, odkiaľ sledoval firmu P. a jeho odjazdy z tohto objektu, miesto v Senci, kde čakal na D. pokyn na presun po streľbe na P., miesto, odkiaľ videl a počul, ako zastavujú auto P. a streľbu. Z tohto miesta je výhľad na diaľnicu a počuť vozidlá, idúce po nej. Bola preverená aj výpoveď svedka ohľadom prístupovej cesty k odpočívadlu Čataj, od cesty k obci Čataj až na miesto, kde na ostatných čakal.

Miesto usmrtienia U. P. vyplýva zo zápisnice o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou a plánikmi. Na mieste boli zaistené biologické, balistické a daktyloskopické stopy (zv. č. VIII, č.l. 2156-2164).

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu so zameraním na osobné motorové vozidlo Škoda Octavia, ŠPZ: W.-XXX T., s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. VIII, č.l. 2165-2202) vyplýva, že vo vozidle boli zaistené rôzne stopy.

Použitý služobný pes našiel na mieste šesť balistických stôp (zv. č. VIII, č.l. 2203-2204).

Existujú aj lekárske záznamy o ošetrení U. P. na mieste činu a list o prehliadke mŕtveho (zv. č. VIII, č.l. 2242-2243).

Podľa odborného vyjadrenia KEÚ PZ Bratislava č.: VKE-3895/KEÚ-EXP-2000 zo dňa 19. 06. 2000 z odvetvia kriminalistickej chémie (zv. č. VIII, č.l. 2249-2251) bolo určené zloženie povýstelových splodín na vozidle U. P. a jeho odevu, na základe čoho mala byť vzdialenosť streľby viac ako 1 meter.

Podľa odborného vyjadrenia KEÚ PZ Bratislava č.: VKE-3895/KEÚ-EXP-2000 zo dňa 13. 06. 2000 z odvetvia kriminalistickej balistiky (zv. č. VIII, č.l. 2252-2256) boli na mieste činu preskúmané balistické stopy. Zistilo sa 62 kusov nábojníc a striel kal. 7,62x39 mm, ktoré pochádzali z dvoch kusov československých útočných pušiek vzor 58 a 5 kusov brokových nábojov kal. 12 vystrelených z jednej zbrane, asi z opakovacej brokovnice zn. Mawerick alebo Mossberg.

Bola vykonaná aj prehliadka priestorov firmy Y., s. r. o., odkiaľ boli odňaté rôzne listiny. K tomu bola vyhotovená zápisnica s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. IX, č.l. 2710-2719, zv. č. IX, č.l. 2732-2834).

Podľa zmluvy o prenájme spoločnosť Škofin, s. r. o. vystavila dňa 22. 05. 2000 pre spoločnosť Y., s. r. o. plnú moc na prevzatie vozidla Škoda Octavia, ŠPZ: W.-XXX T. (zv. č. IX, č.l. 2936).

Podľa spisového materiálu KÚV PZ v Bratislave, ČVS: KUV-16/1998, bol U. P. trestne stíhaný pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona za skutok, ktorý mal spáchať dňa 02. 03. 1998 v erotickom salóne Babylon tým, že zastrelil osobu L. Y.. Toto trestné stíhanie bolo zastavené, lebo nebolo dokázané, že uvedený čin spáchal. (zv. č. IX, č.l. 2682-2694)

Podľa úradného záznamu zo dňa 11. 07. 2013 (zv. č. XI, č.l. 3598) sa v tomto čase na mieste, kde predtým sídlila firma Y., na adrese Prievozská XX, Bratislava, nachádzala M. H. Y..

Správa Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. Bratislava (zv. č. XI, č.l. 3601-3602) potvrdzuje, že na odpočívadle Čataj bola asi v roku 1999 umiestnená rampa, ktorá bola zabezpečená visiacim zámkom. Jeden kľúč mal nájomca odpočívacej plochy. Evidencia zapožičania kľúčov nebola vedená. V roku 2008 bol predmetný prejazd uzatvorený napevno.

Vo zv. č. XI, č.l. 3736-3745 sú fotoalbumy č. 1, 2, podľa ktorých bola opoznávaná osoba U. M..

Zo správy Národnej ústredne INTERPOL Bratislava k vozidlu VW Passat (zv. č. XVI, č.l. 4976-4980) vyplýva, že uvedené vozidlo bolo evidované v Českej republike v Brne ako odcudzené dňa 07. 10. 1999 v Senci, t. j. v Slovenskej republike.

Uvedené potvrdzujú aj listiny z OR PZ Senec (zv. č. XVI, č.l. 4981-5025).

Na hlavnom pojednávaní dňa 07. 09. 2015 bolo prečítané odborné vyjadrenie G.. N. Š., F.. z odboru fonoskopia, ktoré sa nachádza v spise na inom mieste po predchádzajúcom predložení obhajcom (zv. č. XXIII, č.l. 6930-6935). Toto vyjadrenie sa zaoberalo charakteristikami hlasového prejavu človeka. V zásade ide o to, že čím dlhšie niekto osobu pozná, tak potrebuje kratší čas na to, aby jeho hlas spoznal. Vypracovateľ odborného vyjadrenia podrobne rozoberal teóriu hlasu a možnosti jeho poznania. K otázke, či niekto mohol spoznať v telefóne hlas U. M., nezaujal konkrétne stanovisko.

Ku skutku v bode 3/ súd vykonal toto dokazovanie.

Svedok U. C. vypovedal, že H. F. osobne nepoznal, iba z počutia a videnia. Po smrti U. S. ho D. pokladal za konkurenciu, preto rozhodol o jeho usmrtení. D. podľa vlastného vyjadrenia chcel, aby bola rozpustená skupina Takáčovcov, ale on nevedel, či boli aj nejaké osobné nezhody medzi F. a Sýkorovcami. Následne ho sledovali na rôznych miestach, až nakoniec zistili dom v Pezinku, v ktorom býval. Spolu s D. a s O.Á. sa tam boli pozrieť a vtedy D. rozhodol, že tam pristavia Škodu Pick-up na sledovanie. Zabezpečili to spolu s M., ktorý došiel na Pick-upe a on ho odtiaľ odviezol na inom aute. Pick-up dal tam, kde to určil D. a či sa auto potom presúvalo, to nevie. Nevedel povedať v akom čase pred skutkom to bolo, ale sledovanie trvalo najmenej mesiac. Z Pick-upu sa aj nahrávalo, čo zabezpečoval M., ktorý mal od auta kľúče. V deň skutku tam už Pick-up nebol a myslí si, že ho odviezol M.. O M. to hovoril D.. Nevedel však povedať, či M. vedel aj o účele nahrávania. V skupine sa radšej o tom nebavili. Zistil sa denný režim H. F. a potom D. rozhodol o jeho usmrtení. Deň pred skutkom zavolať M., W., O.

a jeho, oboznámil ich s nahrávkou a rozdelil im úlohy pri akcii. Na druhý deň sa dozvedel, že na vražde sa zúčastnil aj H.. Ďalej svedok opísal, ako sa na akciu technicky a materiálne pripravili a ako si rozdelili úlohy. V deň skutku sa premiestnili zo Senca do Pezinka, kde ich už čakal O., pričom D. zostal niekde na ceste. Oni zaparkovali svoje auto v uličke a tam čakali spolu s W. a H.. Keď im O. oznámil, že idú dve autá, vyšli pomaly na hlavnú cestu, pribrzdili F. auto, vyskočili z auta, začali strieľať a potom odišli, ale inou cestou. Po ceste na neho a H. čakal D. a na inom mieste M. na W.. Auto zn. Audi podpálili. Použili samopaly, ktoré nechali v podpálenom aute spolu s vestami a kuklami. Upresnil, že strieľali na prvé auto a F. ochrankára nevnímal. Nevedel, či tento opätovoľ strelbu.

Svedok F. M. vypovedal, že U. M. nepozná a nevedel povedať, či sa niekedy videli. K samotnej udalosti uviedol, že s H. F. išli štandardne trénovať. F. išiel vo svojom Volve a on v Golfe. Počas cesty sa pred nich dostalo auto s fóliami, buď Audi rady 7 tmavé alebo BMW. Najprv si myslel, že ide o policajnú akciu, ale keď z auta povyskakovali muži, ktorí začali strieľať, tak sa začal zachraňovať. Útočníci boli dvaja a použili automatické zbrane. Na sebe mali kukly a tmavé kombinézy. Strieľali dávkami. On bol tiež zasiahnutý, ale mal šťastie, lebo išlo o čistý priestrel. Vystrelil z pištole asi dvakrát, ale zbraň sa mu potom zasekla. V ďalšej časti výpovede svedok opísal denný režim H. F., ktorému on pred smrťou robil ochrankára. Väčšinou používali tú istú trasu. To, že v ten deň išli na dvoch autách, bola náhoda, lebo pôvodne mal po F. prísť W. H., s ktorým sa striedali a väčšinou sa vozili spolu vo Volve. Predtým však F. spomínal, že si všimol Pick-up a videl v Pezinku Č.. Ten Pick-up sa nachádzal na druhej strane pri križovatke, asi kilometer od F. domu. Boli si ho aj obzrieť, ale nič nezistili. Bol starší, neudržiavaný, bielej farby. Či sa nachádzal aj na inom mieste, nevedel. Podľa vlastného vyjadrenia to odflákol. Ďalej sa vyjadril k rôznym osobám, ktoré by mali patriť do rôznych skupín, páchajúcich trestnú činnosť a k vzťahom medzi týmito osobami.

Svedok D. W. vypovedal, že F. poznal a vedel o ňom, že patril k Takáčovcom. Neboli kamaráti. Raz sa stretli a F. a S. mu dohovárali, aby si M. nedovoľoval. On veľakrát hovoril M., aby neказil dobré vzťahy, na čo M. reagoval podráždene. Podľa svedka M. mal veľmi veľa konfliktov s rôznymi osobami. O dôvodoch F. vraždy a jej priebehu nevedel nič.

Svedok G. D. len uviedol, že podľa neho bol H. F. blízky Diničovcom. K sledovaniu nevedel uviesť nič, lebo on pôsobil v regióne Martina a Žiliny.

Svedok P. O. vypovedal, že sa zúčastnil usmrtenia H. F. a jeho úlohou bolo postaviť sa pred dom obeť, sledovať, kedy bude odchádzať a nahlásiť to prostredníctvom vysielacky strelcom. O usmrtení F. rozhodol D., keď F. v tom čase prevzal vedenie skupiny po nebohom Takáčovi. Takto to on vnímal. Pred akciami boli vždy porady, ale na túto konkrétnu si nepamätá. Úlohy rozdelil D., keď W. bol šofér, H. a C. strelci. On sám signál, že je na mieste, dával D., ktorý bol na blízku. Odchod F. z domu hlásil W.. Sám sa na miesto dopravil na aute Škoda 120. Skutku predchádzalo dlhšie sledovanie, a preto poznali F. zvyklosti. K osobe U. M. sa vyjadril, že tomu dával nejaké úlohy D. a M. mal na starosti biely Pick-up, v ktorom bol zabudovaný nahrávací systém s nejakými veľkými autobatériami. Išlo o staré auto zn. Favorit s plechovými dverami. V deň skutku osobu M. a ani predmetné auto nevnímal. Nepamätal si, či sa o sledovaní F. aj M. dozvedel pred skutkom alebo po ňom, ale vždy bol s D. v aute. O samotnom skutku ešte vedel, že bolo použité auto zn. Audi A8, ktoré potom bolo zapálené. Použité boli samopaly, ale nevie, čo sa s nimi stalo.

Svedok H. H. vypovedal, že dostal od D. príkaz, že bude strieľať na F., o ktorom vedel, že predtým bol kamarát s M. a stretávali sa. O F. počul, že bol vyššie postaveným členom skupiny Takáčovcov. Tomuto skutku predchádzala porada v garáži v Senci, kde sa prezliekali a boli rozdelené úlohy. Pri samotnom skutku dostali signál, že F. ide, zablokovali mu auto a usmrtili ho. Druhým strelcom bol C., šoféroval W.. D. sa nachádzal na zákrute s rušičkou signálu. Po skutku ich vyzdvihol niekde medzi Pezinkom a Sencom a odviezol do Bratislavy na starej Škodovke. F. sa viezol vo Volve. Jeho ochrankár v Golfe alebo Passate. K tomu, či mal U. M. účasť na skutku, sa vyjadril nevedel. Ďalej sa svedok vyjadril k osobným vzťahom F. ochrankára F. M., o ktorých počul.

Svedok U. W. vypovedal, že F. poznal, lebo on prebral skupinu Takáčovcov a vychádzal s ním dobre. O samotnom skutku nevedel nič, lebo sa na ňom nezúčastnil. Na jeho mieste bol H..

Z prečítanej výpovede svedkyne-poškodenej T. F. (zv. č. VI, č.l. 1456-1469) vyplýva, že v deň, keď jej zabili manžela, bola doma. Manžel odišiel z domu asi o ôsmej ráno a o jeho usmrtení sa dozvedela medzi deviatou a desiatou hodinou od pána Q.. Ďalej sa vyjadrila k pracovným a podnikateľským aktivitám manžela a seba. Hovorila o vlastníctve diskotéky a manželovej práci v bezpečnostnej službe. Potvrdila, že manžel mal veľmi pravidelný režim. Používal ochranku, ku ktorej patril aj F. M.. Odprevádzali ho z domu. Ona nesmela používať manželove auto. Potvrdila, že manžel sa poznal s U. S. a U. X.. Neuplatnila si nárok na náhradu škody.

Z prečítanej výpovede svedkyne-poškodenej P. M. (zv. č. VI, č.l. 1483-1492) vyplýva, že dňa 18. 11. 2013 ráno prišla na svojom vozidle Škoda Fábria do rodinného domu v Pezinku na H. Č.. X. Majiteľkou vozidla bola jej matka P. W.. Vozidlo bolo poškodené strelbou. Mala splnomocnenie na zastupovanie matky v konaní. Vozidlo dali opraviť na vlastné náklady a po konzultácii s matkou neuplatnili nárok na náhradu škody.

Z prečítanej výpovede svedka P. M. (zv. č. VI, č.l. 1470-1477) sú zrejmé náklady Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. za zdravotnú starostlivosť H.Ó. F. vo výške 3,58 Eur a F. M. vo výške 583,57 Eur. Platby boli ešte v slovenských korunách. Poisťovňa nežiadala náhradu škody a neuplatnila práva poškodeného v trestnom konaní.

Podľa prečítanej výpovede svedkyne U.. T. U. (zv. č. VI, č.l. 1720-1725) táto v rokoch 2002-2004 žila s F. M. a U. M. bol jej sused v Rovinke. Nemala žiadne informácie o tom, že by páchal trestnú činnosť. Z jej výpovede vyplýva, že osobne poznala P. W., H. H. a raz videla aj H. D.. O usmrtení H. F. nevedela nič. Ak predtým tvrdila, že F. M. bol ráno v deň skutku doma, tak mu robila alibi, lebo mala z neho strach.

Z prečítanej výpovede svedka W. H. (zv. č. VI, č.l. 1755-1758) vyplýva, že on vozil H. F. a mal tak urobiť aj v deň F. vraždy. M. mu však zavolať, že pôjde on s tým, že H. sa pripojí k F. až v Bratislave. O streľbe sa dozvedel od M. v ten deň. Mal informáciu o tom, že predtým na mieste streľby bol videný U. C.. Ďalej sa vyjadril k osobám, s ktorými spolupracoval a ktoré poznal. U. M. medzi nich nepatril.

Z prečítanej výpovede svedka F. Q. (zv. č. VI, č.l. 1766-1773a) je zrejmé, že nebohý H. F. bol jeho kamarát a o podrobnostiach jeho usmrtenia sa dozvedel telefonicky od M. alebo H.. Išiel na miesto činu, kde videl aj auto, aj telo nebohého. Následne išiel za jeho manželkou T. a oznámil jej to. Potom mu F. M. aj opísal priebeh samotnej udalosti. Tiež počul, že predtým v okolí F. domu sa mal pohybovať U. C., ktorého poznal.

Z prečítanej výpovede svedka G.. L. O. (zv. č. VI, č.l. 1780-1786) vyplýva, že mali blízke vzťahy s nebohým H. F.. O jeho smrti sa dozvedel telefonicky počas dovolenky na Kube. Svedok opísal situáciu v Bratislavskom podsvetí pred vraždou H. F. s tým, že po zavraždení U.A. S. sa dalo predpokladať aj usmrtenie F.. D., M., W. a C. považoval za Sýkorovcov, ktorí podľa neho v tom čase vďaka policajnému krytiu mohli všetko. M. nepoznal.

Z prečítanej výpovede svedka U. N. (zv. č. VI, č.l. 1787-1794) je zrejmé, že on bol náhodným priamym svedkom streľby v Pezinku. Popísal priebeh udalostí s tým, že strelec mal na hlave kuklu a nevedel by ho opísať.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava č.: KEU-10003/BA-EXP-2003 zo dňa 10. 03. 2004 (zv. č. I., č.l. 237-294) bolo potvrdené, že zo zbraní nájdených v zhorenom Audi A8, EČV: W.-XXX W., boli na mieste činu použité útočná puška srbskej výroby, továrenskej značky Crvena Zastava, model 70 AB2 kalibru 7,62x39, vz. 43, výr. č. XXXXXX, samopal československej výroby, továrenskej značky ČZ, model 26 kalibru 7,62 Tokarev.

Podľa doplnenia znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava č.: KEU-10003-2/BA-EXP-2003 zo dňa 10. 03. 2004 (zv. č. I., č.l. 296-307) bolo vyhodnocovaných množstvo stôp, medzi nimi aj identifikačné čísla z motora a karosérie zhoreného vozidla Audi A8, EČV: W.-XXX W., pričom identifikačné čísla nevykazovali znaky pozmeňovania.

Podľa doplnenia znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava č.: KEU-10003-3/BA-EXP-2003 zo dňa 09. 03. 2004 (zv. č. I., č.l. 309-317) balistické stopy nájdené vo vozidlách VW Golf, EČV: W.-XXX G. a Volvo, EČV: W.-XXX G., vykazujú druhovú zhodu so zbraňami použitými na mieste činu.

Podľa znaleckého posudku č. 14/2014, vypracovaného dňa 22. 04. 2014 P. H. X., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgia a traumatológia k rozsahu zranení poškodeného F. M. (zv. č. VII., č.l. 1920-1932), tento utrpel povrchové strelné poranenie-priestrel pravej časti brucha v panvovej oblasti so vstrelom vpredu pri tŕni bedrovej kosti vpravo a výstrelom za tŕňom bedrovej kosti vpravo vzadu. Doba práceneschopnosti aj liečby bola stanovená na 14 dní.

V spise sa nachádza záznam z pitvy tela H. F. s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. I, č.l. 207-220).

Podľa predbežného lekárskeho potvrdenia zo dňa 18. 11. 2003 (zv. č. I, č.l. 221) F. M. mal priestrel v oblasti pravého boku nad hrebeňom panvy, vstrel vpredu a výstrel vzadu.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. II, č.l. 381-460) vyplýva, že na mieste streľby boli zaznamenané jednotlivé stopy a miesto činu bolo podrobne popísané jednak od Rázusovej ulice č. 7 smerom na križovatku s Trnavskou ulicou, jednak križovatka Trnavskej a Rázusovej ulice.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. II, č.l. 461-479) vyplýva, že bolo podrobne zdokumentované zhorené vozidlo Audi A8, EČV: W.-XXX W. a zaistené stopy najmä poškodené zbrane a zásobníky do zbraní.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. II, č.l. 480-504) vyplýva, že na mieste streľby boli obhliadnuté vozidlá Volvo, EČV: W.-XXX G. a VW Golf, EČV: W.-XXX G. a boli popísané balistické stopy.

Podľa zápisnice o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. II, č.l. 505-510) bola urobená táto činnosť aj pri vozidle Škoda Fábria, EČV: F.-XXX Y..

K všetkým vyššie uvedeným vozidlám sa vzťahovala dodatočná obhliadka miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. II, č.l. 511-520).

Podľa odborného vyjadrenia Okresného riaditeľstva HZZ v Pezinku (zv. č. III, č.l. 669-674) bol na hasičskú stanicu nahlásený požiar vozidla Audi A8, EČV: W.-XXX W., v katastri obce Martin pri Senci. Z vozidla sa zachovalo evidenčné číslo motora a karosérie. Na zadných sedadlách sa nachádzali 2 ks samopalov so sklopnými pažbami s nápismi YUGOSLAVIA ZASTAVA-KRAGUJEVAC s dvoma zásobníkmi ku každému z nich, samopal vz. 24 s dvoma zásobníkmi, pištoľ asi zn. Tokarev vz. 62 a rôzne náboje. Okrem zbraní sa tam nachádzala časť zhorenej nepriestrelnej vesty. K zapáleniu vozidla došlo v dôsledku použitia zápalnej látky.

Podľa správy Okresného riaditeľstva PZ Bratislava II (zv. č. III, č.l. 681-683) dva kusy tabuliek s EČV: W.-XXX W. boli odcudzené z vozidla Škoda Felícia v noci z 08. 10. 1999 na 09. 10. 1999 na Bebravskej ulici v Bratislave.

Vyčíslenie nákladov na zdravotnú starostlivosť H. F. a F. M. sa nachádza vo zv. č. VI, č.l. 1478-1482, čo je v súlade s výpoveďou svedka P. M..

So svedkom U. C. bola vykonaná aj preverka výpovede na mieste, a to dňa 20. 06. 2014, k čomu bola vyhotovená aj fotodokumentácia (zv. č. VI, č.l. 1568-1583). Tu identifikoval garáž v Senci, kde sa nachádzalo vozidlo Audi A8. Ďalej v Pezinku určil miesto, kde bolo odstavené vozidlo Škoda Favorit Pick-up. Špecifikoval, ale nie úplne s istotou, kde čakali na informáciu o F. odchode z domu. S istotou vedel určiť, kde došlo ku streľbe a približne označil lokalitu, kde si presadli z Audi A8 do vozidla, ktorým ich D. odviezol do Bratislavy. Malo to byť medzi dvoma dedinami za kruhovým objazdom na Šenkvickej ceste v Pezinku, smerom na Šenkvice.

So svedkom H. H. bola vykonaná aj previerka výpovede namieste, a to dňa 04. 06. 2014, k čomu bola vyhotovená aj fotodokumentácia (zv. č. VI, č.l. 1608-1631). Aj on určil garáž v Senci s vozidlom Audi A8, tiež miesto, kde čakali na informáciu o odchode F. z domu, teda Zámockú ulicu v Pezinku, miesto streľby na Rázusovej ulici v Pezinku. Miesto, odkiaľ ich s C. odviezol H. D.Š., určil tak, že to bolo za kruhovým objazdom v Pezinku smerom na Šenkvice.

So svedkom P. O. bola vykonaná aj previerka výpovede na mieste, a to dňa 23. 10. 2014, k tomu bola vyhotovená aj fotodokumentácia (zv. č. VI, č.l. 1646-1676). Presne označil miesto garáže v Senci, odkiaľ sa presunul na vozidle Škoda 120 do Pezinka a miesto, kde zaparkoval a pozoroval dom H. F..

Z úmrtného listu U. S. (zv. č. VII, č.l. 2073) vyplýva, že tento zomrel 30. 07. 2003.

Ku skutku v bode 4/ súd vykonal toto dokazovanie.

Svedok U. C. vypovedal, že všetky zbrane patrili D., čo stále prezentoval s tým, že keď bude najhoršie, bude ich predávať a z toho bude žiť. K chate v Lozorne uviedol, že táto sa kúpila do vlastníctva M. na pokyn D. a nevie, kto ju užíval. Boli tam zakopané dva alebo tri sudy, asi meter vysoké, do ktorých on s I. ukladali zbrane, ktoré im predtým pripravoval D.. Vozil ich z rôznych miest. Vo vzťahu ku garáži vo Vrakuni uviedol, že garáž prakticky patrila D., aj keď ju oficiálne vlastnil M.. Ku garáži na Dolných Honoch vypovedal, že tam chodil s D. a otváral ju väčšinou M.. Podľa neho M. asi videl a vedel, čo sa vozí na vyššie uvedené miesta, ale on sa s ním nechcel o tom rozprávať. Ani M. sa nerozprával s ním o tom, čo si povedal s D.. Dôvodom sťahovania zbraní bolo napr. to, že nejaká garáž sa musela vrátiť. Konkrétne opísal premiestňovanie zbraní z T. garáže vo Vrakuni do garáže na Dvojkřížnej ulici, ktoré vykonal on spolu s M. na príkaz D.. Išlo o protipancierové strely, samopale a pištole. Prevažali to v dodávke typu Jumper, ktorá patrila D.. Zbrane boli zabalené vo vrecovine alebo plachtách, ale napr. rakety bolo vidieť. Do tejto garáže priviezli aj dvojdvierovú plechovú skriňu, do ktorej zbrane ukladali. M. bol pri ňom. Kľúče od tejto garáže mali D. a M., ktorý vtedy garáž aj odomkol. Kedy to bolo, už si nepamätá. Bol tam viackrát, napr., keď viezol výbušniny od D., alebo keď niečo nakúpili W. a I.. Bolo to na príkaz D., ktorý to financoval. Naposledy tam bol asi rok pred svojim zavretím. Ku chate v Lozorne uviedol, že tam bol aj predtým, ako vozili zbrane. Viezol D. a W., ktorí si boli obzrieť, či chata vyhovuje a asi tam bol aj M.. Keď tam priviezol zbrane, M. tam asi nebol. Nevie o tom, že by tam okrem U. Harvana chodili aj iné osoby zo skupiny. Ku garáži upresnil, že keď išli s D., ten nikdy do vnútra nešiel, aby v prípade problému policajti zobrali len jeho osobu.

V priebehu výsluchu svedka boli prečítané listinné dôkazy, a to zápisnica o prehliadke garážového boxu s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. XIII, č.l. 4024-4164) a zápisnica o domovej prehliadke s pripojenou dokumentáciou, teda chatky v Lozorne (zv. č. XIV, č.l. 4169-4245). Svedok sa k týmto miestam vyjadril a najmä upresnil, ktoré zbrane pochádzali od T., od D. a od Q.Ý.. Tiež identifikoval auto, ktoré použili pri usmrtení P..

Svedok P. O. vypovedal, že D. zhromažďoval zbrane. On vedel o garáži na Dolných Honoch, kde bol spolu s C., ale on toto miesto obchádzal v aute, čo bola bežná vec aj na iných miestach. Miesto garáže vedel presne popísať. Veľakrát počul D., ako hovorí, aby tam išli zobrať napr. uniformy a zbrane a aby si dávali pozor, nech ich nechytia. Tiež často počul, že D. povedal C., aby išiel za N. a pozreli sa do garáže, či je všetko v poriadku. Toto ho nezaujímalo, lebo on mal na starosti autá. Počul tiež, že D. povedal C., aby našli miesto v Rovinke, kde sa zakopú sudy. To sa však nestihlo, lebo C. zatkli. Podľa jeho vedomostí uskladnenie zbraní mal na starosti N. a boli používané samopaly, výbušniny, pištole, granáty, protitankové strely. On však M. osobne nikdy neviezol. Ešte sa vyjadril k osobám dodávateľov zbraní, a to Q. a D..

Svedok H. H. vypovedal, že keď prišiel do skupiny, dostal kolt, údajne od D., ktorý potom musel vrátiť. Ešte spomínal garáž v Podunajských Biskupiciach, kde bol s U. W., ktorý mu podával nepriestrelné vesty. Išlo o budovu s viacerými garážovými boxami. K samotnej účasti M. pri tomto skutku nepovedal nič. Čo sa týka zabitia H., vykonaného výbuchom, to je iný prípad.

Svedok U. W. vypovedal, že predmetnú garáž prikázal kúpiť D. za účelom uskladňovania zbraní a nariadil to M.. Okrem nich troch to vedel ešte C. a neskoršie možno I.. Nevedel presne, či kľúče od garáže okrem

C. mal aj M.. Oni s C. tam ukladali zbrane. K chate v Lozorne uviedol, že túto kúpil M. pre D., ktorý M. povedal, čo tam má urobiť a pritom to normálne užívať. Svedok podrobne lokalizoval, kde sa to miesto nachádza. On sám sa pýtal M., či mu ju niekedy nepožičia, ale ten mu odpovedal, že tam chodí jeho rodina. Po kúpe chaty tam došli on, D. a C. a M. ich tam čakal. Keď tam bol druhýkrát, možno sa tam nachádzal aj I.. Pri prvej návšteve počul, ako D. povedal M., že má vykopať do zeme miesto, aby sa tam dali sudy. On ešte povedal, že by to bolo lepšie vykopať vo vnútri. Podľa jeho názoru M. vedel účel kúpy chatky aj garáže, teda že sa tam budú držať zbrane. Ďalej sa vyjadril k osobám Q. a D., ktorí dodávali pre skupinu zbrane. Svedok mal pomerne podrobné informácie o týchto vzťahoch.

V priebehu výsluchu svedka boli prečítané listinné dôkazy, a to zápisnica o prehliadke garážového boxu s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. XIII, č.l. 4024-4164) a zápisnica o domovej prehliadke s pripojenou dokumentáciou, teda chatky v Lozorne (zv. č. XIV, č.l. 4169-4245). Svedok sa k týmto miestam vyjadril a najmä upresnil, ktoré zbrane pochádzali od T., od D. a od Q.. Tiež identifikoval auto, ktoré použili pri usmrtení P.. Účel a popis týchto vecí bol veľmi podrobný, napr. špecifikoval, ktoré odpaľovacie zariadenie použili s H. pri usmrtení B. T..

Z prečítanej výpovede svedka P. T. (zv. č. VI, č.l. 1834-1842) vyplýva, že D. a M. poznal. S D. sa zoznámil počas výkonu väzby v rokoch 1990-1991. Asi po troch rokoch sa stretli v meste, ale potom sa nestýkali. S M. sa pozná asi od roku 1992-1993 a sú kamaráti. Stretávali sa často. Vedel o ňom, že podniká s bufetmi. Poznal aj jeho rodinu. Pripustil, že zoznámil D. s M., lebo vedel, že D. chcel predať byt, ktorý chcel M. kúpiť. Poznal aj C., W. a W., s ktorými nebol kamarát. S P. O. sa zoznámil v roku 1998, keď ten chcel predať rodičovský dom. Ďalej opísal svoje vzťahy s C. a W. ohľadom obchodov s nehnuteľnosťami. Poznal aj nebohého Č., keď obidvaja mali kancelárie na tej istej adrese. Nikdy nezadovážoval zbrane, muníciu a výbušniny.

Z prečítanej výpovede svedka Q. D. (zv. č. XII, č.l. 3955-3962) vyplýva, že poznal H. F.. Z členov skupiny tzv. Sýkorovcov osobne poznal od detstva W., s ktorým bol kamarát a C., ktorý chodil s ním. Nemal však žiadnu vedomosť o tom, že by si tieto osoby zabezpečovali strelné zbrane, muníciu, výbušniny a pod. Vedel len, že W. robil ochranku D., o čom mu hovoril. Počas výsluchu bol svedok oboznámený s fotodokumentáciou garážového boxu č. XX na Dvojkřížnej ulici so zameraním na zbrane a ich komponenty. K tomu svedok uviedol, že do autoservisu, kde pracoval, chodili aj rôzni cudzinci, ktorí mali v autách aj pištole a nepriestrelné vesty. To videl. Sám je legálnym držiteľom troch pištolí a štyroch poľovníckych pušiek. Poprel, že by niekedy pre skupinu Sýkorovcov zabezpečoval zbrane a pod. O vyššie uvedenej garáži nevie nič, a ak držal v ruke nejaký tlmáč, tak to muselo byť pri oprave áut. Preto mohol byť takto zachytený jeho odtlačok dlane ľavej ruky. Ďalšie osoby, ktoré boli vyššie spomínané, s výnimkou U. D. nepoznal.

Z prečítanej výpovede svedkyne N. M. (zv. č. XII, č.l. 3963-3968), ktorá je matkou U. M., vyplýva, že nepozná žiadnych členov skupiny tzv. Sýkorovcov, a tiež ani H. F., F. M. a U. P.. Ďalej sa vyjadrila k tomu, čo vedela o podnikateľských aktivitách svojho syna. Čo sa týka chatky v Lozorne, vedela len, že tam často chodila rodina jej nevesty. Ona len asi dvakrát a zdržiavala sa vonku. Na interiér chatky si nepamätá. Nikdy v žiadnom garážovom boxe nebola. Potvrdila, že syn bral z jej zamestnania, a to Fondu výtvarných umení, úzke plechové skrinky.

Z prečítanej výpovede svedkyne O. Q. (zv. č. XII, č.l. 3969-3976), ktorá je manželkou U. M., vyplýva, že nepozná žiadnych členov skupiny tzv. Sýkorovcov. Svedkyňa sa vyjadrila k podnikateľským aktivitám svojho manžela, aj k svojim. Nepoznala ani H. F., F. M. a U. P.. O Škode Pick-up nevedela nič. Osoby U. C. a U. W. evidovala ako susedov. Nemá vedomosť o tom, že by jej manžel v minulosti sledoval nejaké osoby. K chatke v Lozorne uviedla, že nevie kedy, od koho a za čo ju manžel kúpil, ale chodili sa tam rekreovať. Na podlahe bolo linoleum. O garáži nevedela nič až do vyšetrovania, kedy bola prevziať nejaké veci. O ďalších manželových aktivitách a vzťahoch neuviedla nič konkrétne.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8847 zo dňa 21. 06. 2013 (zv. č. XV, č. I. 4401-4404) ide o posudok z odvetvia metalografie, pričom boli skúmané identifikačné čísla na vozidle VW Passat, pričom nebolo zistené pozmeňovanie výrobného čísla karosérie. Označenie motora sa v rôznych častiach vozidla uvádzalo v troch rôznych označeniach.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8847 zo dňa 16. 07. 2013 (zv. č. XV, č.I. 4405-4411) z odvetvia mechanoskopie, boli preskúmané úlomky skla nájdené vo vozidle VW Passat s tým, že úlomky nepochádzajú z jedného kusa skla. Vzhľadom na ich malý počet nebolo možné ich mechanoskopicky skúmať k mechanizmu poškodenia skla. Mohlo by ísť o okrajové oblasti automobilových skiel buď čelných alebo zadných. Výrobcu sa nepodarilo identifikovať.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8847 zo dňa 25. 07. 2013 (zv. č. XV, č.I. 4412-4418) z odvetvia balistiky, boli skúmané náboje nájdené vo vozidle VW Passat. Ide o 20 ks nábojov kal. 7,62 x 39 mm (vz. 43 Sv - svietiaci), strelivo do útočných loveckých alebo športových pušiek napr. československý samopal vzor 58, útočné pušky typu Kalašnikov, prípadne civilné varianty. Okrem toho ide o 4 ks brokových nábojov kal. 12/67 mm, ktoré sú vhodné do samonabíjajúcich alebo opakovacích brokoviec. Toto o strelivo môže nadobúdať iba držiteľ zbrojného preukazu.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/6869 zo dňa 20. 08. 2013 (zv. č. XV, č.I. 4419-4481) z odvetvia daktyloskopie, boli preskúmané stopy v garážovom boxe z garážového domu na Dvojkřížnej ulici v Bratislave. Časť stôp bola vhodná na daktyloskopické skúmanie, pričom nebola zistená zhoda s odtlačkami prstov a dlaní obvineného U. M.. Bola však zistená zhoda na jednej zo stôp, a to pri tľiči hluku, s odtlačkom časti dlane ľavej ruky osoby Q. D. a na ďalšom tľiči s odtlačkom palca pravej ruky H. D..

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/7395 zo dňa 20. 08. 2013 (zv. č. XV, č.I. 4482-4487) z odvetvia daktyloskopie, boli preskúmané stopy z chatky v Lozorne, a to útržky lepiacej pásky, ktorými bolo zalepené vreco, a v ktorom sa nachádzala jednorazová protitanková zbraň, ako aj biele igelitové vrecká s nápisom YOKOHAMA, v ktorých boli uložené pneumatiky, vydané obvineným U. M. z garážového boxu v garážovom dome na Dvojkřížnej ulici v Bratislave dňa 26.04.2013. Znaleckým skúmaním neboli zistené upotrebitelné daktyloskopické stopy.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8847 zo dňa 20. 08. 2013 (zv. č. XV, č.I. 4488-4498) z odvetvia daktyloskopie, boli preskúmané stopy zaistené z vozidla VW Passat, EČV: W.-XXX Y.. Skúmaním zistené upotrebitelné daktyloskopické stopy nevykazovali zhodu s osobami U. M., H. D., U. W., U. C., G. I. a Q. D..

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8847 zo dňa 02. 09. 2013 (zv. č. XV, č.I. 4499-4503) z odvetvia chémie, boli preskúmané úlomky skla z vozidla VW Passat. Skúmaním bolo zistené, že ide o úlomky z automobilových skiel.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/6869 zo dňa 16. 09. 2013 (zv. č. XV, č.I. 4504-4575) z odvetvia balistiky, boli preskúmané zbrane a munícia nájdené v garážovom boxe č. XX v garážovom dome na Dvojkřížnej ulici v Bratislave. Išlo o 56 ks strelných palných zbraní s príslušenstvom (zásobníky, puškohľady), 20 ks tľičov hluku výstrelu a 8393 ks streliva, ktoré sú podrobne technicky popísané aj s identifikačnými znakmi v predmetnom posudku. V posudku sú presne špecifikované zbrane, ktoré sú zakázanými zbraňami kategórie A podľa § 4 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive v platnom znení, ako aj zbrane kategórie B podľa § 5 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive v platnom znení. Predložené tľiče hluku výstrelu sú zakázaným doplnkom zbrane podľa § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive v platnom znení. Časť streliva je zakázaným strelivom podľa § 4 ods. 3 písm. c) zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive v platnom znení a časť streliva je podľa § 2 písm. g) zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive v platnom znení strelivom, ktorého nadobúdanie a držanie podlieha ustanoveniam podľa § 12 ods. 1 citovaného zákona. Všetky predložené zbrane boli strelbyschopné (samočinné zbrane aj dávkou). Pri skúmaných stopách nebola zistená zhoda v zbierke neobjasnenej trestnej činnosti spáchanej na území SR.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/7395 zo dňa 19. 09. 2013 (zv. č. XV, č. I. 4576-4623) z odvetvia balistiky, boli preskúmané zbrane a munícia nájdené v sudoch v záhradnej chatke v Lozorne. Celkovo bolo preskúmaných 38 ks strelných palných zbraní s rôznym príslušenstvom (zásobníky, optické zameriavače, atď.), 10 ks tľičov hluku výstrelu a 640 ks streliva, ktoré sú podrobne technicky popísané aj s identifikačnými znakmi. V posudku sú presne špecifikované zbrane, ktoré sú zakázanými zbraňami kategórie A podľa § 4 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive v platnom znení, ako aj zbrane kategórie B podľa § 5 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive

v platnom znení. Predložené tlmíče hluku výstrelu sú zakázaným doplnkom zbrane podľa § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive v platnom znení. 5 ks nábojov s pribojnou strelou je zakázaným strelivom podľa § 4 ods. 3 písm. c) zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive v platnom znení, 1 ks nábojky (tzv. slepý náboj) je strelivo do zbraní kategórie D, ktorý môže podľa § 14 citovaného zákona nadobudnúť osoba staršia ako 18 rokov, u zvyšných 634 ks nábojov ide o strelivo, ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu. Z predložených 38 ks zbraní bolo 37 ks streľbyschopných, 1 ks zbrane nebol v predloženom stave streľbyschopný vzhľadom na nepôvodnú, slabšiu vratnú pružinu bicieho ústrojenstva. Pri skúmaných stopách nebola zistená zhoda v zbierke neobjasnenej trestnej činnosti spáchanej na území SR.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/7395 zo dňa 25. 09. 2013 (zv. č. XV, č.l. 4624-4637) z odvetvia pyrotechniky a odvetvia kriminalistickej a súdnej chémie, boli preskúmané zbrane a munícia nájdené v sudoch v záhradnej chatke v Lozorne. Bolo identifikované, že ide o trhaviny, ktoré je možné používať len v súlade s ustanoveniami zákona č. 51/1988 Z. z. v znení neskorších predpisov, plastické mazivá, ktoré sú voľne dostupné a ručné protipancierové zbrane, ktoré patria medzi výrobky obranného priemyslu, ktorých nadobúdanie je možné len v súlade s ustanoveniami zákona č. 392/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8847 zo dňa 30. 09. 2013 (zv. č. XV, č.l. 4638-4644) z odvetvia pyrotechniky, bola preskúmaná dymovnička nájdená vo vozidle VW Passat. Skúmaním bolo zistené, že ide o dymovničku s červeným dymom DA 25-ČV s naskrutkovaným trecím zapaľovačom TZ-M. Takáto dymovnička nie je schválená na použitie v civilnom sektore, bola zavedená v ozbrojených silách a v ozbrojených zboroch, legálne nadobudnutie inými osobami nie je možné. Je určená na dennú signalizáciu. Ide o dymotvorný signálny prostriedok.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8847 zo dňa 04. 10. 2013 (zv. č. XV, č.l. 4645-4675) z odvetvia elektrotechniky, týkajúceho sa vozidla VW Passat. Posudkom bolo zistené, že vo vozidle bolo trvalo namontované elektronické zariadenie, umožňujúce funkciu zvláštneho zvukového aj svetelného výstražného znamenia, ktoré bolo funkčné. Vo vozidle sa nachádzali komponenty z mobilného telefónu a rádiostanice. Dodatočné elektronické úpravy predmetného vozidla mali pravdepodobne vzbudiť dojem, že sa jedná o vozidlo ozbrojených zložiek, napr. Polície, so zvláštnymi výstražnými, svetelnými a zvukovými znamienami.

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/7395 zo dňa 04. 10. 2013 (zv. č. XV, č.l. 4676-4680) z odvetvia biológie, ktorým sa skúmala zhoda DNA z igelitových sáčkov zn. YOKOHAMA a stopy zo sudov spod chatky v Lozorne, nebola zistená zhoda profilu DNA s profilom DNA obvineného M..

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/6869 zo dňa 15. 10. 2013 (zv. č. XV, č.l. 4681-4716) z odvetvia biológie, ktorým bola skúmaná DNA zo zaistených stôp z garážového boxu v garážovom dome na Dvojkřížnej ulici v Bratislave, pričom došlo k porovnaniu so vzorkou DNA obvineného U. M., bola zistená zhoda pri stope č. 142 - samopal v. č. F35700 1952, kedy je konštatované, že DNA profil uvedenej stopy je kombináciou profilu DNA porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej U. M. a ešte jednej ďalšej osoby .

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8847 zo dňa 22. 11. 2013 (zv. č. XV, č.l. 4717-4723) z odvetvia biológie, boli skúmané stopy z vozidla VW Passat, a to DNA z uvedených stôp, pričom nebola zistená zhoda so žiadnou z osôb v zbierke stôp zaistených z miest trestných činov, podozrivých, obvinených a právoplatne odsúdených osôb .

Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ č.: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/6869 zo dňa 07. 02. 2014 (zv. č. XV, č.l. 4773-4828) z odvetvia pyrotechniky a kriminalistickej súdnej chémie, ktorým bola preskúmaná munícia a výbušniny nájdené v garážovom boxe v garážovom dome na Dvojkřížnej ulici v Bratislave. Išlo o puškové granáty, ručné granáty, kumulatívne ručné protipancierové zbrane, trhaviny, dymovničky - vojenské imitačné prostriedky, rozbušky a palníky, ktoré patria medzi iniciátory. Okrem toho boli predložené slzotvorné granáty, rozbušky, telieska CS, palník, trhavina, ako aj zapaľovač ručných granátov. Priemyselné iniciátory trhaviny a palníky možno nadobúdať a používať v súlade s ustanoveniami zákona č. 51/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov. Munícia patrí medzi výrobky obranného priemyslu, ktorých nadobúdanie je možné v súlade s ustanoveniami zákona č. 392/2011 Z. z. v znení neskorších

predpisov. V posudku je uvedený podrobný popis vlastností jednotlivých predložených stôp. Predložené trhaviny, iniciátory (okrem imitácie elektrickej rozbušky v stope č. 59a), ručné granáty, puškové granáty, protipancierové zbrane a dymovničky boli funkčné. V znaleckom posudku sú podrobne popísané účinky uvedených predmetov.

Podľa správy z evidencie obyvateľov (zv. č. IV, č.l. 1227) G.. U. D. zomrel dňa 27. 02. 2015.

Zo zápisnice o domovej prehliadke v rodinnom dome v Rovinke s pripojenou fotodokumentáciou (zv. č. XIII, č.l. 3986-4019) vyplýva, že na tomto mieste neboli nájdené žiadne veci významné pre trestné konanie.

Zo zápisníc o obhliadke osobného motorového vozidla VW Passat s pripojenou fotodokumentáciou, ktoré sa vykonali v dňoch 30. 05. 2013 a 06. 06. 2013 (zv. č. XIV, č.l. 4246-4286, 4287-4311) vyplýva, že vozidlo bolo vybavené majákom a stroboskopom, v aute sa našli svietiace náboje, úlomky skla, textilné kukly a iné predmety. Celkovo bolo zaistených 48 rôznych stôp. Zadokumentovali sa aj dodatočné elektronické zariadenia umiestnené vo vozidle a načítali sa dáta z riadiacej jednotky po oživení elektronických systémov.

U. M. dňa 23. 04. 2013 vydal mobilný telefón zn. Samsung S3 bielej farby, zväzok kľúčov od garáže č. XX z garážového domu na Dvojkrížnej ulici v Bratislave a zväzok kľúčov od záhradnej chatky v Lozorne. (zv. č. XIV, č.l. 4312-4313)

Podľa zápisnice o prehliadke tela a podobných úkonov (zv. č. XIV, č.l. 4361-4363) U. M. poskytol daktyloskopické odtlačky prstov dlaní a oboch rúk a bukálny ster z ústnej dutiny pre analýzu DNA.

V spise sa nachádzajú aj listiny k záhradnej chatke s príľahlým pozemkom v Lozorne a ku garážovému boxu č. XX v Bratislave (zv. č. XVI, č.l. 5032-5042, 5043-5052).

Ďalšie návrhy procesných strán na doplnenie dokazovania neboli a súd pokladal vykonané dokazovanie za dostatočné.

Na základe vykonaného dokazovania súd vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo aj súhrne, a to k jednotlivým skutkom, ale tiež k celkovému skutkovému stavu. Je potrebné poukázať na to, že najmä skutky v bodoch 1 a 4 (existencia zločineckej skupiny, nedovolené ozbrojovanie) spolu súvisia nie len obsahovo, ale aj dĺžkou času ich trvania. Skutky v bodoch 2 a 3 majú povahu konkrétnych fyzických útokov v ohraničenom časovom úseku a účasť U. M. na nich bola presne vymedzená konkrétnou činnosťou.

K zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona treba poukázať na to, že U. M. pri svojej obhajobe nepopieral svoje aktívne konanie, a to nákup mobilných telefónov s príslušenstvom, vysielaciek, monitorovacej techniky, prenájmy bytov a garáží, kúpu garáže a záhradnej chatky v Lozorne. Tiež priznal dlhodobé vzťahy s H. D., ktorému sa staral o byty, nosil jedlo, sledoval na jeho pokyn vozidlá. Dostával za to peniaze, preto to bolo pre neho výhodné. Asi po roku a pol ho D. zastrešil usmrtením. Z tohto dôvodu v tom ďalej pokračoval. Obhajobu založil na tom, že nevedel o existencii zločineckej skupiny, nebol jej členom, resp. nepracoval pre ňu. Táto obhajoba pre súd vyznela nevierohodne. Je potrebné podotknúť, že prakticky všetci vypočutí svedkovia potvrdili, že skupina Sýkorovcov existovala najmenej od času, ktorý bol ustálený v obžalobe. Mala výrazne vyprofilovanú štruktúru s osobou, ktorá stála na jej čele, so skupinou osôb, ktoré šéfovi skupiny H. D. poskytovali najmä ochranu, a tiež niekoľko podskupín, najmä bratislavskú, seneckú a záhorácku, na čele ktorých boli tiež jednotliví šéfovia, napr. D. W., F. M. a po ňom P. W., G. I. a po ňom T. Q. a F. P. Jednotliví členovia skupiny mali svoje postavenie a úlohy. Bolo presne určené, kto dostáva tzv. výplatu, ako sa odvádzajú príjmy z trestnej činnosti, ako sa majú správať členovia skupiny v prípade odhalenia, atď. Skupina fungovala dlhodobo a aktívne.

Je potrebné uviesť, že jednotliví svedkovia vypovedali k tejto téme obsahovo nie rovnako, ale tak, ako každý z nich tieto okolnosti vnímal. Ide o tzv. spolupracujúcich svedkov, ktorí v minulosti v skupine aktívne pôsobili na rôznych úrovniach a v súčasnosti spolupracujú pri odhaľovaní spáchaných trestných činov s orgánmi činnými v trestnom konaní. Najmä obhajoba poukazuje na to, že tzv. kajúnci nepostačujú

na usvedčenie obžalovaného z trestnej činnosti, čomu nasvedčuje aj súdna prax z minulosti. K tomu je potrebné uviesť, že ide o problém v prípade, keď je takýto svedok iba jeden a chýbajú ďalšie dôkazy, ktoré by potvrdzovali výpoveď jediného svedka. V tejto veci však bolo vypočutých svedkov viac a nie u každého ide o tzv. kajanie sa, teda ľútosť nad spáchanou trestnou činnosťou. Súd nič také nezistil napr. u D. W. alebo U. W.. Všetci svedkovia vo svojej podstate vo vzťahu k U. M. ohľadom jeho spolupráce so skupinou vypovedali to, čo vedeli na základe svojho poznania. Do skupiny ho z vypočutých svedkov fakticky zaradili U. C., P. O., H. H. a U. W., teda ľudia, ktorí s M. prichádzali do kontaktu, pričom U. W. sa vyjadril, že nemôže hodnotiť okolnosť M. členstva v skupine. Svedkovia D. W. a G. D.Í. síce M. poznali, ale nevedeli o jeho činnosti pre skupinu. Naproti tomu vypočutý svedok T. Q. ho síce opoznal ako osobu, ktorú videl pri D., ale nijako ho nevedel identifikovať podľa mena. Z toho je zrejmé, že výpovede svedkov boli rôznorodé a nezbudili na súde pochybnosť v tom smere, že by svedkovia boli špeciálne pripravovaní a vedení k obsahu svojich výpovedí. V konečnom dôsledku treba povedať, že Trestný poriadok u tzv. spolupracujúcich svedkoch, ktorí sa podieľajú na odhaľovaní závažnej trestnej činnosti, pozná rôzne odklony v rozhodovaní orgánov činných v trestnom konaní, ktoré nesmerujú k podaniu obžaloby a spolupráca s OČTK sa premieta pri ukladaní trestov s využitím ustanovení Trestného zákona, teda je to procesná situácia v súlade s právom. Aj títo svedkovia vypovedali pod prísahou s dodržaním zásady kontradiktórnosti, a preto nie je možné spochybniť obsah ich výpovedí len na základe spolupráce s OČTK. Na záver treba dodať, že z pripojených právoplatných rozsudkov je zrejmé, že drvivá väčšina z nich bola právoplatne odsúdená na dlhoročné tresty odňatia slobody, teda svojimi postojmi nezískali tzv. beztrestnosť. Podľa názoru súdu v prípade pôsobenia U. M. v skupine tzv. Sýkorovcov existuje dosť presvedčivých svedeckých výpovedí, ktoré túto skutočnosť potvrdzujú. Dôležité je aj to, že žiadna svedecká výpoveď nevyvracia spoluprácu U. M. so zločineckou skupinou.

Ďalšie dôkazy, a to znalecké posudky, prečítané rozsudky a iné listinné dôkazy objektivizujú skutkový stav zistený výsluchmi svedkov, ale žiaden z nich nepotvrďuje obhajobu U. M., skôr naopak (obraz Janka Alexyho, evidencia zbrojných preukazov, lustrácia zbraní).

Podľa názoru súdu, miera angažovanosti činnosti obžalovaného U. M. pri plnení pokynov H. D. bola tak vysoká, že súd má za to, že bol členom zločineckej skupiny Sýkorovcov. Jeho postavenie bolo veľmi významné v hierarchii skupiny, patril k najbližším ľuďom šéfa, nikto mu nemohol vydávať príkazy okrem jediného nadriadeného a kontakty s jeho osobou malo len niekoľko osôb napriek tomu, že skupina podľa výpovedí svedkov bola relatívne mnohopočetná. Len tri osoby sa s ním pravidelne stýkali, a to D., W. a C.. Potvrdila sa niekoľkokrát svedkami prezentovaná skutočnosť, že D. si M. chránil a držal ho bokom, aby ho nepoznali. Toto sa javí logické, lebo M. mal na starosti špecifické úlohy spojené s technickým zabezpečením, monitoringom osôb, prenájmi nehnuteľností a pod. Je zrejmé, že išlo o osobu tzv. odborníka, ktorý nebol určený napr. na hrubé primitívne násilie spojené s výpalným, lúpežami, poškodzovaním majetku a zdravia osôb.

Preto súd dospel k záveru, že skutkový stav je dostatočne ustálený a nezistil dôvod ani na zmenu právnej kvalifikácie.

Napriek tomu, že v Trestnom zákone sa trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny zadefinoval až k 01. 09. 1999, súd znenie skutku v bode 1 ponechal v preukázanom rozsahu, teda od roku 1997, lebo tento postup zodpovedá logickému zhodnoteniu skutkového deja. Trestný čin bol teda dokonaný k 01. 09. 1999, ale dokončený vlastne až súčasnosťou, pre U. M. momentom jeho zadržania. Preto súd nezistil žiadny dôvod na zásah do právnej kvalifikácie pri skutku v bode 1.

S hodnotením skutku v bode 1 výrazne súvisí aj vyhodnotenie dôkazov skutku v bode 4 (nedovolené ozbrojovanie), a to najmä pre samotnú povahu trestnej činnosti a dĺžku trvania protiprávneho stavu. Zo spáchania predmetnej trestnej činnosti U. M. usvedčili najmä svedkovia U. C. a U. W.. Ich svedecké výpovede vyznievajú v celom rozsahu hodnoverne, lebo sú podporené množstvom ďalších dôkazov, ktoré objektivizujú tvrdenia vyššie uvedených svedkov. Nespochybniteľné je vlastníctvo U. M. k predmetným nehnuteľnostiam a tiež skutočnosť, že do oboch mal prístup. Aj z jeho výpovedí je zrejmé, že do chatky zakúpil sudy, ktoré tam zakopal pod podlahu a do garáže zadovážil skrine. Navyše na samopale v č. C. XXXX z garážového boxu bola nájdená jeho DNA. S prihliadnutím aj na dĺžku trvania protiprávneho stavu v kontexte so samotnou výpoveďou U. M. nie je možné uveriť jeho obhajobe, že o zbraniach nevedel. Aj preto je nepochybné, že ako človek, ktorý sa významnou mierou

angažoval pri úschove veľkého množstva zbraní, munície a výbušnín rôzneho druhu, nemohol nevedieť, že jeho mnohostranné a bohaté aktivity bezprostredne súvisia s existenciou skupiny tzv. Sýkorovcov, ktorá prevádzkovala aktivity popísané vyššie. Inak jeho členstvo v skupine ustáliť nie je možné, lebo táto skupina nemala formálne popísané pravidlá správania, ani oficiálny rituál prijímania do skupiny a pod.

K vyhodnoteniu dôkazov v skutku 2 (usmrtenie U. P.) je potrebné uviesť, že U. M. z účasti na ňom usvedčili svedkovia U. C., P. O. a U. W., ktorí nezávisle od seba potvrdili aktivity obžalovaného pri sledovaní firmy a osoby obete. V tomto smere je najvýraznejšie tvrdenie P. O., ktorý vypovedal nie len k tomu, že U. M. zabezpečil priebežné sledovanie objektu firmy Y., ale bezprostredne pred usmrtením P. M. O. telefonicky oznámil, že P. už ide. Súd má zato, že keď tvrdenia svedkov pri skutkoch v bode 1 a 2 pokladal za hodnoverné, nie je dôvod na to, aby svedkom neuveril aj pri ich usvedčujúcich výpovediach ohľadom úloh, ktoré plnil U. M.. K odbornému vyjadreniu z odboru fonoskopie súd uvádza, že ide o komplexné a rozsiahle zhrnutie poznatkov ohľadom možnosti spoznania hlasu volajúceho prijímateľom hovoru, ale konkrétne nevyvracia tvrdenie svedka O., že poznal a spoznal M. hlas. K tomuto skutku je potrebné ešte uviesť, že súd sa pri vyhodnotení dokazovania zameril najmä na účasť U. M. na skutku, nie na samotnú udalosť na diaľnici D1.

K vyhodnoteniu dôkazov v skutku 3 (usmrtenie H. F.) je potrebné uviesť, že U. M. z účasti na ňom usvedčil najmä U. C. a čiastočne aj P. O.. Z týchto dvoch výpovedí súd urobil dostatočný záver o tom, že U. M. zabezpečil auto Pick-up so sledovacím a nahrávacím zariadením. Pri hodnotení dôkazov opäť vychádzal z toho, že nezistil žiadny relevantný dôvod prečo by svedkom nemal uveriť práve v tejto časti ich výpovedi, keď ostatné pokladal za pravdivé. Súd hodnotil najmä aktivitu U. M., nie samotnú udalosť na križovatke v Pezinku.

K právnej kvalifikácii skutku v bode 1 sa viažu tri časové etapy, a to od roku 1997 do 01. 09. 1999, kedy bola v Trestnom zákone zadefinovaná zločinecká skupina, potom do 01. 01. 2006, kedy nadobudol účinnosť aktuálny Trestný zákon a obdobie od tohto času minimálne do zadržania U. M. dňa 21. 10. 2013, kedy bol trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona dokončený. Vzhľadom na to, že tento trestný čin má povahu trváceho, správna právna kvalifikácia je tá, ktorá bola ustálená v obžalobe, preto si ju súd osvojil a podľa vyššie uvedeného ustanovenia konanie U. M.Y. kvalifikoval ako zločin, vychádzajúc z ustanovenia § 11 Trestného zákona, keď horná hranica trestnej sadzby prevyšuje 5 rokov, ale dolná hranica trestnej sadzby nie je najmenej 10 rokov.

Zločinecká skupina je nebezpečným zoskupením podľa § 141 písm. a) Trestného zákona a podľa § 129 ods. 4 Trestného zákona sa na účely tohto zákona ňou rozumie štrukturovaná skupina najmenej troch osôb, ktorá existuje počas určitého časového obdobia a koná koordinovane s cieľom spáchať jeden alebo viacej zločinov, atď. Súd už vyššie rozobral, prečo skupina tzv. Sýkorovcov spĺňa všetky znaky tejto časti zákonnej definície aj dôvody, na základe ktorých ustálil, že U. M. bol členom tejto skupiny.

K právnej kvalifikácii skutku v bode 2 je potrebné uviesť, že tu súd vychádzal z ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Obdobne súd postupoval aj pri právnej kvalifikácii skutku v bode 3.

Pri skutku v bode 2 právnu kvalifikáciu ustálil podľa Trestného zákona účinného do 30. 11. 2000. Oproti podanej obžalobe si však osvojil iné závery ohľadom právneho posúdenia konania U. M.. Je nepochybné, že U. M. nielen poskytol pomoc zadovážením prostriedkov pre páchatel'ov, ale priamo a aktívne sa zúčastnil na samotnom skutku usmrtenia U. P., keď v postupnosti zainteresovaných osôb bol prvým tzv. sledovačom, ktorý monitoroval odchod obete z jeho firmy a podal hlásenie o tom ďalšiemu sledovačovi P. O., pričom vzhľadom na jeho pôsobenie v skupine podľa názoru súdu vedel, čo je cieľom tejto konkrétnej akcie, teda úmyselné usmrtenie U. P.. Súd môže vychádzať z predchádzajúcich tvrdení svedkov, že na takýchto akciách sa aj v minulosti mal podieľať, a teda mal vedomosť k čomu smerujú. Preto jeho konanie súd nekvalifikoval ako pomoc k trestnému činu, ale ako spolupáchatel'stvo podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, lebo bol jednou z viacerých osôb, ktoré čin spáchali spoločným konaním.

V obžalobe sa uvádzalo, že čin bol spáchaný obzvlášť surovým alebo trýznivým spôsobom, ale s týmto právnym názorom sa súd nestotožnil, lebo nie je podstatné, ako sa čin javí navonok, ale to, či obeti boli spôsobené výrazné bolesti alebo iné utrpenie. Obzvlášť surovým spôsobom spáchania činu sa rozumie vražedný útok vedený s extrémne vysokou mierou brutality, napr. dobíjanie obete, devastácia tela a pod. Obzvlášť trýznivým spôsobom spáchania trestného činu môže byť napr. pomalé usmrcovanie s následkami vyššie uvedenými. V tomto prípade však útok prebehol vo veľmi krátkom časovom úseku s rýchlym usmrtením obete a neboli zistené žiadne zvýšené útrapy. Preto súd tento kvalifikačný znak vypustil. Rovnako nie je preukázané, že by U. M. predtým spáchal trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, preto súd vypustil aj kvalifikačný znak, že čin mal spáchať opätovne. Pravdou však je, že usmrtenie obete malo povahu demonštratívnej popravy bez zjavného konkrétneho dôvodu, teda len z vágneho motívu preventívne zabezpečiť, aby potencionálne neexistovala konkurenčná skupina. Preto súd uznal, že čin bol spáchaný z inej obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky. Na základe toho bol skutok u U. M. kvalifikovaný ako trestný čin vraždy spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného zákona a § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2000.

Pri skutku v bode 3 právnú kvalifikáciu ustálil podľa Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003. Ani tu súd nezistil obzvlášť surový alebo trýznivý spôsob spáchania činu. Aj v prípade usmrtenia H. F. išlo o časovo krátku akciu s rýchlym usmrtením bez toho, aby obeť trpela. Práve v tomto prípade však už s odkazom na skutok v bode 2 bolo nepochybne preukázané, že U. M. trestný čin vraždy spáchal opätovne, a to bez ohľadu na to, že tu malo ísť len o účastníctvo. Tento čin bol spáchaný zločineckou skupinou, ktorej členom bol aj U. M., čo v čase spáchania tohto trestného činu na rozdiel od roku 2000 už bolo kvalifikované v ods. 2 písm. i), ktorý predpokladal úmyselné usmrtenie iného v pozícii člena organizovanej skupiny. Je logické, že zločinecká skupina má zložitejšie štrukturálne znaky ako organizovaná, preto súd použil túto právnú kvalifikáciu. Vychádzal z toho, že pojmové označenie zločineckej skupiny subsumuje pojmové označenie organizovanej skupiny. V obžalobe sa U. M. kládlo za vinu, že čin spáchal v úmysle získať majetkový prospech, ale toto preukázané nebolo. Naopak motívom jeho konania je členstvo v skupine. Súd však uznal právnú kvalifikáciu podľa ods. 2 písm. j), lebo rovnako ako pri skutku v bode 2, ide o čin spáchaný z inej obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky. Na základe toho bolo konanie v skutku 3 u U. M. kvalifikované ako účastníctvo k trestnému činu vraždy podľa § 10 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. i), písm. j) Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003. Zabezpečenie osobného motorového vozidla s kamerovým systémom na sledovanie obete je zadovážením prostriedkov, teda poskytnutím pomoci páchatelovi. V obžalobe bolo konanie U. M. kvalifikované aj ako pomoc k trestnému činu vraždy v štádiu pokusu vo vzťahu k osobe ochrankára obete - F. M.. Z dokazovania vyplýva, že na mieste skutku bol F. M. páchatelmi postrelený. Nie je však preukázaný úmysel U. M. pripraviť sledovanie s následným usmrtením niektorého z ochrankárov H. F., ktorí sa striedali. Preto túto časť kvalifikácie súd vypustil.

Pri skutku v bode 4 súd právnú kvalifikáciu ustálil podľa Trestného zákona účinného od 01. 01. 2006 na základe tých istých dôvodov ako pri skutku v bode 1, lebo rozhodujúci je moment dokončenia protiprávneho stavu vzhľadom na to, že ide o trestný čin trváci. Súd sa stotožnil s návrhom v obžalobe, teda že konaním obžalovaného boli naplnené znaky dvoch druhovo rovnakých trestných činov v jednočinnom súbehu. Súd však vypustil právnú kvalifikáciu podľa § 295 ods. 5 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorej mal uvedený čin spáchať vo veľkom rozsahu. Túto právnú kvalifikáciu nemožno odvodiť od vizuálneho dojmu aj napriek tomu, že množstvo zhromaždených zbraní bolo veľmi veľké, lebo veľký rozsah je právny termín, ktorý je potrebné formulovať na základe ustanovení o škode v zmysle § 124, § 125 a § 126 Trestného zákona. Procesné strany ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom, v rámci kontradiktórnosti konania nepredložili súdu podklady pre ustálenie tejto právnej kvalifikácie. Preto ju súd vypustil. Pri tom prihliadal na to, že komplexne tento postup nemá žiadny vplyv na určenie dolných a horných hraníc trestnej sadzby a v konečnom dôsledku je v prospech obžalovaného. Na základe vyššie uvedeného konanie obžalovaného U. M. v bode 4 bolo kvalifikované ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s obzvlášť závažným zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona.

Pri posudzovaní zavinenia mal súd za to, že obžalovaný U. M. trestnú činnosť v bodoch 1 a 4 páchal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, resp. v zmysle § 4 písm. a) Trestného zákona

účinného do 31. 12. 2005, lebo vo všetkých prípadoch chcel spôsobom uvedeným v týchto zákonoch porušiť záujem, ktorý je trestným zákonom chránený.

Motívom jeho rozsiahlej a dlhodobej trestnej činnosti, ktorá vyústila aj do účasti na vraždách, je ziskuchtivosť a snaha mať majetkové privilégiá, ktoré vyplývajú z vysokého postavenia člena zločineckej skupiny. Pritom je už nepodstatné, či ojedinele išlo len o slepé a poslušné plnenie príkazov šéfa skupiny.

Konanie obžalovaného je spoločensky nebezpečné, pričom súd zdôrazňuje, že ide o mimoriadne vysokú nebezpečnosť konania, ktorým boli ohrozené prakticky všetky základné spoločenské vzťahy, ktoré sú chránené trestným zákonodarstvom, najmä život a zdravie ľudí, ochrana spoločnosti pred zhromažďovaním a prípadným zneužívaním zbraní aj s vysokou intenzitou a rozsahom ničenia, záujem štátu nad tým, aby ako jediný reguloval ekonomické a iné spoločenské vzťahy a tieto kompetencie prípadne postupoval len legálnym subjektom, atď.

Po vyhodnotení dôkaznej situácie, ustálení právnej kvalifikácie, subjektívnej a objektívnej stránky trestného činu, bolo v konečnom dôsledku o vine obžalovaného rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný U. M. v minulosti súdne trestaný nebol a v priebehu súdneho konania v tejto veci neboli zistené poznatky, že by proti jeho osobe bola podaná obžaloba v inej veci.

Podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, netrpel a netrpí žiadnou duševnou chorobou alebo duševnou poruchou.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie je pre súd podstatné to, že v prognóze resocializácie U. M. prevažujú pozitívne prognostické faktory.

V mieste bydliska neboli zistené závady v správaní U. M..

Správy ohľadom vlastníctva U. M. nie sú podstatné pre rozhodovanie o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal z toho, že trestná činnosť bola spáchaná viacerými skutkami, teda prichádzalo do úvahy uloženie úhrnného trestu podľa zásad o viacčinnom súbehu. Ďalej súd vychádzal z časovej pôsobnosti Trestného zákona, keď podľa § 2 ods. 1 sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Súd zistil, že je potrebné uložiť trest podľa Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003, lebo pri aplikácii ustanovení súčasného znenia by neprichádzalo do úvahy iný trest ako doživotie. Ďalej sa oprel o ustanovenie § 35 ods. 1 vyššie spomínaného zákona, podľa ktorého ak súd odcudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa tohto zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Podľa ods. 2 však už neaplikoval vetu, podľa ktorej sa trest páchatel'ovi uloží v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby, a to prihliadajúc na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. 11. 2012, vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 428/2012.

Súd dospel k záveru, že úhrnný trest je potrebné uložiť na základe trestnej sadzby uvedenej v § 219 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003, keď páchatel' sa v tomto prípade potresce výnimočným trestom. Podľa ustanovenia § 29 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003 sa výnimočným trestom rozumie trest odňatia slobody nad pätnásť až do dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. V ods. 2 je stanovené, že ak súd ukladá výnimočný trest nad pätnásť rokov až do dvadsiatich piatich rokov, pri trestnom čine podľa § 219 ods. 2 je to prípustné bez ďalších podmienok. K tomu treba uviesť, že podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003 na trestnú zodpovednosť a trestnosť účastníka sa použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti a trestnosti páchatel'a, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Súd skúmal, či neprichádza do úvahy uloženie trestu odňatia slobody na doživotie podľa § 29 ods. 3 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003, ale zistil, že u osoby U. M. nie je splnená podmienka podľa písm. c) tohto ustanovenia, pričom v tomto smere odkazuje na závery znaleckého posudku.

Pri samotnom rozhodovaní o výmere výnimočného trestu súd zistil najmä priťažujúce okolnosti, na ktoré je potrebné poukázať. Nemožno opomenúť smrť dvoch osôb, dĺžku existencie zločineckej skupiny a z toho vyplývajúcu vysokú spoločenskú nebezpečnosť v dôsledku jej existencie. Rovnako množstvo, rôznosť a účinnosť nahromadených strelných zbraní, munície a výbušnín znamenali vážne a dlhodobé celospoločenské ohrozenie. Najmä zhromažďovanie granátov, výbušnín a protipancierových striel je úplne neakceptovateľné z hľadiska prirodzeného nazerania na život a fungovanie spoločnosti. Účasť na dvoch vraždách potvrdzuje, že zbrane sa v prípade potreby využívali práve na ten účel, na ktorý sú primárne určené, teda na zabíjanie ľudí. Všetko ostatné, čo by mohlo znamenať priťažujúce okolnosti, je vo svojej podstate zahrnuté v kvalifikovaných skutkových podstatách trestných činov.

Žiadne poľahčujúce okolnosti súd nezistil. U. M. dostatočne materiálne profitoval z tohto spôsobu života. Vysvetlenia v rámci jeho obhajoby neboli priznaním a úprimným oľutovaním, ale išlo o výhovorky a vysvetlenia, ktoré mali viesť k dojmu, že on o zločineckej skupine a páchaní trestnej činnosti nevedel.

Na základe toho súd uložil úhrnný výnimočný trest pri hornej hranici trestnej sadzby.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003 súd zaradiť páchateľa spravidla do tretej nápravno výchovnej skupiny aj vtedy, ak ukladá trest za niektorý z trestných činov uvedených v § 62, teda aj za trestný čin vraždy podľa § 219. Takto súd postupoval pri zaradení do nápravno výchovnej skupiny, lebo nevidel dôvod na miernejší postih v tomto smere. K tomu treba poznamenať, že tretia nápravno výchovná skupina v súčasnosti zodpovedá zaradeniu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30. 11. 2003 súd môže vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchateľa uložiť trest prepadnutia majetku aj vtedy, ak páchateľ od cudzuje na výnimočný trest.

Okolnosti spáchanej trestnej činnosti sú veľmi závažné, čo už súd vyhodnotil v inej časti rozsudku. V priebehu konania pred súdom sa zistilo, že majetkové pomery U. M. boli veľmi dobré, čo znamená reálne to, že v čase, keď bol členom zločineckej skupiny a podieľal sa na páchaní trestnej činnosti, sa mu darilo. Podľa názoru súdu v jeho prípade nič nebráni uloženiu trestu prepadnutia majetku. K tomu treba podotknúť, že výkon tohto trestu sa realizuje podľa právnych noriem občianskeho práva s prihliadnutím na právne normy rodinného práva.

Pri rozhodovaní o ochrannom opatrení sa súd riadil ustanovením § 2 ods. 3 Trestného zákona. Ak tento zákon neustanovuje inak, ochranné opatrenie sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď sa o ochrannom opatrení rozhoduje. Podľa § 7a ods. 1 Trestného zákona ochranné opatrenie možno uložiť, ak sa podľa neho posudzuje trestnosť činu, v súvislosti so spáchaním ktorého má byť ochranné opatrenie uložené.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad uloží súd páchateľovi, ktorého od cudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Tu treba poukázať na to, že okrem nedovoleného ozbrojovania podľa § 295 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona majú povahu obzvlášť závažného zločinu aj trestné činy vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 v bodoch 2 a 3. Preto sú splnené podmienky na obligatórne uloženie ochranného dohľadu.

S prihliadnutím na všetky okolnosti, ktoré boli uvedené pri rozhodovaní o treste, súd určil najdlhšiu možnú dobu ochranného dohľadu.

Z poškodených nikto neuplatnil nároky na náhradu škody, preto súd v tomto smere nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie proti rozsudku sa podáva prostredníctvom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku na Najvyšší súd SR v Bratislave.